

xfilm

**Фестивал за експериментални
филми, видео и нови медиуми
xfilm**

София, 22-26 април 2005

xfilm

**festival for experimental film, video and
new media**

Sofia, 22-26 April 2005

Friday, April 22

Galleriya Akademiya 18:00–20:00
BLACK BOX club 20:00–22:00

Opening of the festival with "SOFT CINEMA"
database cinema installation by Lev Manovich, USA
"Live Cinema performances "Crossed Signals"- Club TransMediale" Night. Mikkomikona,
Radbaud Mens, Remko Schuurbiers, Frank Bretschneider

Saturday, April 23

Galleriya Akademiya 11:00–17:00
Dom Na Kinoto 16:00–17:40
Dom Na Kinoto 18:00–19:40
Galleriya Akademiya 20:00–21:00

Exhibition SOFT CINEMA Lev Manovich, USA
DESKTOP VISUALS curated
by Hans Beekmans/Martijn van Boven, The Netherlands
1st Programme curated by Jeremy Welsh, Norway/UK
Synk interactive dance/audio/visual performance by Kreutzerkompani, Norway

Sunday, April 24

Galleriya Akademiya 11:00–17:00
NATFA 11:00–12:30
NATFA 12:30–14:00
Dom Na Kinoto 16:00–17:40
Dom Na Kinoto 18:00–19:40
BLACK BOX club 20:00–22:00

SOFT CINEMA Lev Manovich, USA
REALITY MINING lecture by dr. Lev Manovich, USA
SPEED AND AESTHETICS lecture by prof. Ivaylo Ditchev, Bulgaria
2nd Programme curated by Jeremy Welsh, Norway/UK
1st C-SEE Program (film/video from Central and South East Europe)
Live Cinema Performance TelcoSystems and Bas van Koolwijk, The Netherlands

Monday, April 25

Goethe-Institut Sofia 10:00–16:00
Galleriya Akademiya 11:00–17:00
NATFA 11:00–12:30
NATFA 12:30–14:00
Dom Na Kinoto 16:00–17:40
Dom Na Kinoto 18:00–19:40
BLACK BOX club 20:00–22:00

"All in a day's Drive" Balkan xfilm network meeting
SOFT CINEMA Lev Manovich, USA
Like Geography, Like History (The real Time of Video and the Reel Time of Film)
lecture by prof. Jeremy Welsh, Norway/UK
Live Cinema lecture by Hans Beekmans, The Netherlands
2nd C-SEE Program (film/video from Central and South East Europe)
EARLY ELECTRONICS
curated by Hans Beekmans/Martijn van Boven, the Netherlands
Live Cinema Performance

Tuesday, April 26

Goethe-Institut Sofia 10:00–16:00
Galleriya Akademiya 11:00–17:00
Dom Na Kinoto 16:00–17:40
Dom Na Kinoto 18:00–19:40

"All in a day's Drive" Balkan xfilm network meeting
Exhibition SOFT CINEMA Lev Manovich
Documentary films about pioneers of computer
animation Stan VanderBeek and John Whitney
"Zur Rettung Der Popkultur - Experimentelle Deutsche Musikvideos 1998 - 2003"

петък, 22 април

Галерия Академия 18:00–20:00
Клуб Black Box 20:00–22:00

Откриване на фестивала с SOFT CINEMA - инсталация на Лев Манович, САЩ
Live Cinema перформънс "Crossed Signals"- Клуб Трансмегуале Mikkomikona,
Ragbaug Менс, Ремко Схуйрбурс, Франк Бретшнайгер

събота, 23 април

Галерия Академия 11:00–17:00
Дом на киното 16:00–17:40

Дом на киното 18:00–19:40
Галерия Академия 20:00–21:00

Изложба SOFT CINEMA на Лев Манович, САЩ
DESKTOP VISUALS, кураторска програма
от Ханс Беекманс, Мартейн ван Бовън, Холандия
1-а кураторска програма от Джереми Уелш, Норвегия/ Великобритания
SunK интерактивен аудио/видео/танцов спектакъл
Kreutzerkompani, Норвегия

неделя, 24 април

Галерия Академия 11:00–17:00
НАТФИЗ 11:00–12:30
НАТФИЗ 12:30–14:00
Дом на киното 16:00–17:40
Дом на киното 18:00–19:40
Клуб Black Box 20:00–22:00

Изложба SOFT CINEMA на Лев Манович, САЩ
REALITY MINING лекция на г-р Лев Манович, САЩ
"Скорост и Естетика" лекция на проф. Ивайло Дичев
2-а кураторска програма от Джереми Уелш, Норвегия/Великобритания
1-а C-SEE Program (филм/видео Програма от Централна и Югоизточна Европа)
Live Cinema перформънси TelcoSystems, Холандия; Бас ван Коолвейк, Холандия

понеделник, 25 април

Гьоете-институт 10:00–16:00
Галерия Академия 11:00–17:00
НАТФИЗ 11:00–12:30

НАТФИЗ 12:30–14:00
Дом на киното 16:00–17:40
Дом на киното 18:00–19:40

Клуб Black Box 20:00–22:00

На един ден път – балканска хфилм мрежа
Изложба SOFT CINEMA на Лев Манович, САЩ
Like Geography, Like History (The real Time of Video and the Reel Time of Film)
лекция на проф. Джереми Уелш, Норвегия/Великобритания
"Live Cinema" лекция на Ханс Беекманс, Холандия
2-а C-SEE (филм/видео Програма от Централна и Югоизточна Европа)
EARLY ELECTRONICS кураторска програма
от Ханс Беекманс, Мартейн ван Бовън, Холандия
Live Cinema перформънс

вторник, 26 април

Гьоете-институт 10:00–16:00
Галерия Академия 11:00–17:00
Дом на киното 16:00–17:40

Дом на киното 18:00–19:40

"All in a day's Drive" - балканска хфилм мрежа
Изложба SOFT CINEMA на Лев Манович, САЩ
Документални филми за пионерите на компютърната
анимация Стан Вангербеек и Джон Уитни
"Zur Rettung Der Popkultur - Немско експериментално
музикално видео 1998 - 2003"

Драги приятели,

За мен е особено удоволствие Домът на киното да бъде домакин на първия фестивал на експерименталното кино в България Xfilm Фестивал. Представянето на различно от холивудското кино в страната ни е основната цел, която нашият екип следва през последните години както чрез програмата на международния филмов фестивал София Филм Фест (Sofia International Film Festival), така и на Дома на киното.

Експериментите с филмовия език, нетрадиционните подходи и форми са винаги добре приемани от публиката на събитията, които сме организирали. Домът на киното е бил домакин на няколко издания на фестивала „Евроъндърграунд“. Дигитални уикенди неведнъж са били включвани в София Филм Фест. Венецът на този тип програми бе гостуването на легендата Питър Грийнауей, представянето на трилогията му „Куфарите на Тълс Лупър“ и лекцията му за бъдещето на киното в рамките на 9-ия София Филм Фест.

Надявам се Фестивалът Xfilm с атрактивната си програма, гости и паралелни събития да бъде притегателно място за всички, които се интересуват от нетрадиционна и новаторска аудиовизия.

Очакваме ви в Дома на киното!

*Стефан Китанов
Директор на Дома на киното
и София Филм Фест*

Dear friends

I am very happy that Dom na Kinoto cinema hall will host the xfilm festival - the first festival of experimental film in Bulgaria. Over the past few years the main goal of our team has been to present non-Hollywood productions, which we have done both through the program of the Sofia International Film Fest and that of Dom na Kinoto.

Experiments with film language, unorthodox approaches and forms have been traditionally well accepted at events we have organized. Dom na Kinoto has hosted several editions of the Eurounderground festival. We have had a number of digital weekends at the Sofia International Film Festival. Our efforts in this direction culminated in the visit of legendary Peter Greenaway, the screening of his trilogy "The Suitcases of Tulse Luper" and his talk on the future of cinema at the 9th Sofia International Film Festival.

I do hope that with its attractive program, guests and off-events xfilm festival will become a meeting point for all interested in non-conventional, innovatory audiovisual work.

We look forward to seeing you at Dom na Kinoto!

*Stefan Kitanov
Director of Dom na Kinoto and Sofia International Film Fest*

Фестивал за експериментални филми, видео и нови медии xfilm София, 22-26 април 2005

xfilm е посветен на популяризирането и разпространението на експериментална аудиоvizуална и кинематографична продукция - експериментални филми и видео, нови медии, live-кино. Целта на фестивала е да предложи платформа за представяне и обсъждане на новаторски тези, модели и сценарии.

xfilm търси постоянното осъвременяване на аудиоvizуалните медии и впечатленията от кинематографията чрез разширяване на дефиницията за филмово изкуство сред българската публика. Много са примерите от историята на киното, в които утвърдения кинематографичен формат посяга към и се учи от експерименталното кино. Нерядко, разбира се, връзката е двустранна. Последни примери в това отношение са филмите на Майк Фигис "Тайм код" и та Питър Гринауей "Куфарите на Тулсе Лупер".

Фестивалът е основан в България - страна със сравнително голяма аудиоvizуална продукция в миналото и силно понижени капацитети в наши дни. Партньори на фестивала са организации от всички ъгълчета на Европа, с изградени традиции в областта. Освен пан-европейската мрежа, специално внимание се обръща на партньори от Балканите.

Фестивалът включва в програмата си три основни модула - кино/видео прожекции, Live-Cinema пърформанси и образователна програма.

Рене Беекман / Красимир Терзиев

xfilm festival for experimental film, video and new media Sofia, 22-26 April 2005

xfilm is dedicated to the promotion and distribution of experimental audiovisual and cinematographic production: experimental film & video, new media and live cinema. It is designed as a platform for presentation and discussion of forward-looking positions, models and scenarios.

xfilm seeks the constant re-definition of audiovisual media and cinematographic experience through expanding of the understanding of film. We see currently examples of "high" cinema appropriating techniques from the experimental field ("Timecode" by Mike Figgis, "The Tulse Luper Suitcases" by Peter Greenaway).

The festival is initiated in Bulgaria - a country with a relatively large audiovisual production in the past, and very small capacity in the present. Festival partners cover all corners of Europe and are organisations with long standing records in this field. Apart from the pan-European network, special attention is given to partner organisations in the Balkan region.

The festival programme includes three major modules - film/video screenings, Live-Cinema Performances and educational programme.

Rene Beekman / Krassimir Terziev

Инсталация Installation

Soft Cinema: Мисия го Земята [2004]

Лев Манович, САЩ

съвместно с Андреас Кратки

променлив филм, съставен от пригоден софтуер в реално време

Галерия Академия на Национална художествена академия

Какво кино е подходящо за епохата на Palm Pilot и Google? Автоматично наблюдение и самонасочващи се реактивни снаряди? Профилиране на потребителите и CNN? За да изследва тези въпроси Лев Манович - един от днешните най-влиятелни мислители в полето на медийните изкуства и дигиталната култура - се събира с печелилца награди за нови медии артист и дизайнер Андреас Кратки, за да създаде проекта Soft Cinema. По тяхна покана участват и такива водещи културни фигури като DJ Снуки, Сканер, Джордж Луис и Йохан Йохансон (музика), серво (архитектура), отгел Schoenerwissen/ Computational Design (за визуализация на данните), и Ross Cooper Studios (медия дизайн).

Въпреки че Soft Cinema 'филмите' се отнасят до познатия жанр на киното, процесът, по който са създадени и естетическият им ефект напълно принадлежат на софтуерната епоха. Те демонстрират възможностите на soft(ware) киното - едно 'кино', в което човешката субективност и променливия избор, гостъпен благодарение на специално пригоден софтуер се комбинират, за да създадат филми, които могат да вървят непрекъснато без изобщо някога да повторят последователността на същите образи, екранни планове и наративи.

Последният Soft Cinema филм е "Мисия го Земята", представен на Фестивал хфилм. Това е научно-фантастична алегория за имигрантския опит, който предприема различни избори и многокадърно оформление на Soft Cinema системата, за да представи 'вариативна идентичност'. В тази галерийна инсталация филмът е монтиран в реално време от Soft Cinema софтуер от голяма база данни с медийни елементи. Докато наратива стои един и същ и се повтаря на всеки 23 минути, всички останали елементи могат да се променят. В резултат на това няма отделна 'уникална' версия на филма - всеки цикъл продуцира нова версия.

Д-р Лев Манович

Лев Манович, ръководител на проекта Soft Cinema, видеограф, редактор, и автор на "Мисия го Земята", е

международно призната водеща фигура в сферата на културата на новите медии. Той е автор на *The Language of New Media* (The MIT Press, 2001), която е приветствана като „най-впечатляващата и широкообхватна история на медиите след Маршъл Мак Луън“. През 1994 той създава *Little Movies* (1994), първият филмов проект, създаден специално за интернет. Неговите задвижвани от компютър инсталации-филми са показвани в множество музеи, галерии, медийни и филмови фестивали в САЩ, Европа и Азия, включително ZKM, Карлсруе; ICA, Лондон; SENE, Сеул; и ICC, Токио.

Андреас Кратки,

авторът на софтуера *Soft Cinema*, е отговорен за медийния дизайн и съвместната режисьорска работа в множество успешни медия-арт проекти, включително спечелилите награда DVD *That's Kuogen* и *Bleeding Through - Layers of Los Angeles 1920-1986* (и двете публикувани от ZKM).

Soft Cinema: Mission to Earth [2004]

Lev Manovich

in collaboration with Andreas Kratky

a variable film assembled by custom software in real time

Gallerya Akademya. National Academy of Art

What kind of cinema is appropriate for the age of Palm Pilot and Google? Automatic surveillance and self-guided missiles? Consumer profiling and CNN? To investigate answers to this question Lev Manovich - one of today's most influential thinkers in the fields of media arts and digital culture - has paired with award-winning new media artist and designer Andreas Kratky to create the *Soft Cinema* project. They have also invited contributions from such other leading cultural figures as DJ Spooky, Scanner, George Lewis and Jyhann Jyhannsson (music), servo (architecture), Schoenerwissen/Office for Computational Design (data visualization), and Ross Cooper Studios (media design). Although *Soft Cinema* 'films' reference the familiar genres of cinema, the process by which they were created and the resulting aesthetics fully belong to the software age. They demonstrate the possibilities of soft(ware) cinema - a 'cinema' in which human subjectivity and the variable choices made by custom software combine to create films that can run infinitely without ever exactly repeating the same image sequences, screen layouts and narratives.

The latest *Soft Cinema* film is *MISSION TO EARTH* presented at xfilm festival. It is a science fiction allegory of the immigrant experience that adopts the variable choices and multi-frame layout of the *Soft Cinema* system to rep-

resent 'variable identity'. In this gallery installation the film is being assembled in real-time by the Soft Cinema software from a large database of media elements. While the narrative stays the same and repeats every 23 minutes, all other elements can potentially change. As a result, there is no single 'unique' version of the film - every run produces a new version.

Dr. Lev Manovich

Lev Manovich, the leader of the Soft Cinema project and the videographer, editor, and author of Mission to Earth, is an internationally recognized leader in the field of new media culture. He is the author of The Language of New Media (The MIT Press, 2001) which is hailed as „the most suggestive and broad ranging media history since Marshall McLuhan.“ In 1994 he created Little Movies (1994), the first film project created specifically for the World Wide Web. His computer-driven installations and films have been exhibited in numerous museums, galleries, media and film festivals in the US, Europe and Asia, including ZKM, Karlsruhe; the ICA, London; SENE, Seoul; and the ICC, Tokyo.

Andreas Kratky,

the author of the Soft Cinema software, has been responsible for media design and co-direction of a number of groundbreaking new media projects, including the award-winning DVDs That's Kyogen and Bleeding Through - Layers of Los Angeles 1920-1986 (both published by ZKM).

Прожекции Screenings

Програма Desktop Visuals/Desktop Visuals programme

кураторска програма на Ханс Беекманс и Мартейн ван Бовън, Холандия
curated by Hans Beekmans and Martijn van Boven, Netherlands
Дом на киното/Dom na kinoto

Композиция #20/Composition #20

Мар Буркет/Mark Burkett

1993, 13'20"

Композиция 20 е една не-репрезентационна лента, напълно лишена от каквото и да било намек за конкретната реалност. Образите, които се разкриват на екрана все пак реално показват процеса на растеж на кристална сол. По този начин Burkett изпъва микроскопично малкото с относително гигантски пропорции. Освен това манипулира с преминаването на времето, включено в израстването на кристала. В един смисъл "Композиция 20" може да се определи като хвърляне на светлина върху един естествен феномен. Все пак през гледната точка на автора - след като той е този, който определя размера и скоростта на образите - този феномен се явява почти неразпознаваем и толкова абстрактен, че образите изглеждат да са получили своя собствена автономия, която е допълнително подчертана от енигматичния звук на лентата. Вероятно "Композиция 20" по-точно би трябвало да бъде 'преживяна' правилно като абстрактна картина. Марк Буркет определено дава на наблюдателя carte-blanche да прави свободни асоциации върху тези странни и прекрасни структури - след като те нямат предварителен замисъл, насочен към зрителя или 'история', която да разказват, и сами служат за своя илюстрация.

Composition 20 is a non-representational tape, bereft of any allusion to concrete reality. The images that manifest themselves on the screen do, however, show the growth process of a salt crystal. Thus does Burkett inflate the microscopically small to relatively gigantic proportions. He also manipulates the passage of time involved in the growth of the crystal. In one sense Composition 20 could be said to illuminate a natural phenomenon. Yet through the artist's vision - since it is he who determines the size and speed of the images - this same phenomenon appears almost unrecognisable, and so abstract that the images seem to have acquired their own autonomy, which is further accentuated by the enigmatic sound of the tape. Perhaps Composition 20 should be properly 'experienced' as an abstract painting. Marc Burkett certainly gives observers carte-blanche to freely associate with these weird and wonderful structures - for they have no designs on the viewer or 'tale' to tell, and illustrate themselves alone.

Лазерни компютърни видео експерименти/ Laser computer video experiments

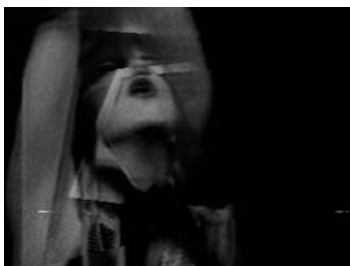
Марк Буркет/Mark Burkett

1989, 8'00"

Циркулация/Circulation

Марк Буркет/Mark Burkett

1988, 3' 50"

Целувката/The Kiss

Рафаел Монтанез Ортуз/Rafael Montanez Ortiz

1986, 5'30"

„В моята видео творба аз търся да спра времето, за да увеличи откъд всякакви пропорции фантазията, съня или кошмара, който аз зървам дори в най-реалистичните и неувусмислени документални кадри, дори в най-чистата сюжетна линия.“ (Рафаел Монтанез Ортуз). Методът на работа на Монтанез Ортуз се състои от присвояване на един откъс просто от няколко секунди, взет от стар филм или музикален запис, който той прехвърля на лазерен диск, така че да може да използва компютър, за да манипулира 'кадрите' и звука до постигане на оптимален ефект. Това създава едно ново и по-дълго произведение, в което кадрите на оригиналния филм са изложени, преподредени и понякога повтаряни. Този 'деконструктивистки' метод не само позволява на Ортуз да разкрие един очевидно напълно завършен момент или да го построи отново като една нова и сложна история с различни времеви и психологически измерения. Това му дава и възможност да извлече свежо значение от този момент. Например в 'Целувката' 'реконструкцията чрез деконструкция' на Ортуз води до един пет-минутен клип, в който целувката като действие и като резултат от някаква нагласа на съзнанието, е показана като проточен процес на привличане и отблъскване, доближаване и отдръпване. Представени са мъж и жена оперни певци; Ортуз е превърнал техния първоначален уует в напълно ново представление на една алтернативна и рязка композиция. Монтанез прави очевидно безсмислени и гъвкави образи да изглеждат колебливи и несигурни, така че отделният момент да изглежда, че трае цяла вечност.

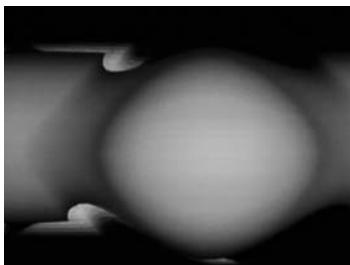
>>>

„In my video work, I seek to suspend time, to magnify beyond all proportion the fantasy, dream, or nightmare I glimpse in even the most realistic straightforward documentary footage, in even the most innocent storyline.’ (Rafael Montanez Ortiz). Montanez Ortiz’ working method consists of appropriating one segment of just a few seconds of an old movie or musical recording that he transfers onto a laser disc so that he can use a computer to manipulate the ‘frames’ and sound to optimal effect. This results in a new and longer work in which the frames of the original film are exposed, re-arranged and sometimes repeated. This ‘deconstructivist’ method not only allows Ortiz to reveal an apparently complete and completed moment or to reconstruct it as a new and complex story with different temporal and psychological dimensions, it also enables him to elicit fresh meaning from that moment. For instance, in ‘The Kiss’, Ortiz’ ‘reconstruction through deconstruction’ leads to a five-minute clip in which a kiss as an action and as the result of a frame of mind is shown to be a lengthy process of attraction and rejection, approach and withdrawal. Зонплет’ consists of images of a male and a female opera singer; Ortiz has transformed their original duet into a completely new performance of an alternative and jarring composition. Montanez makes apparently seamless and supple images seem shaky and uncertain, so that a single moment seems to last for an eternity.

Сънища с черно куче/Black dog Dreams

Матю Шлангер/Mathew Slanger

1988, kleur 6’ 21”

„Това не е компютърна графика’, въпреки че може да си мислите така в началото. Всъщност видео творбите на Шлангер включват серийни построения, реализирани чрез домашни и дигитални аналогови и цифрови процесори. Всяка част от “Сънища с черно куче” се състои от синтезирани записи в ‘реално време’, където звукът и картината формират паралелни електронни структури, чиито движения са контролирани от предварително зададени електронни вълни. Има още и енигматичното черно куче от сънищата на Шлангер (или дали не гледаме съня на самото куче?). Без определена форма то се явява в състояние на постоянна промяна, подобно на ритмична комбинация от аморфни, почти течни, абстрактни, цветни образи, които реагират на електронния саундтрак. Каквито и да са тези образи, те са предизвикателство за несъмнената очевидност на света ‘на пръв поглед.’

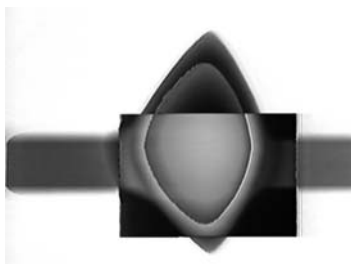
>>>

'This is not computer graphics' - although you may think so at first. In fact Schlanger's video works involve serial constructions realized by home-made analogue and digital processors. Each section of *Black Dog Dreams* consists of synthesized 'real time' recordings where sound and image form parallel electronic structures whose movements (etc.) are controlled by previously determined electronic waves. There is also the enigmatic black dog of Schlanger's dreams (or are we watching the dog's dream?). Having no fixed form it appears in a state of constant flux, as a rhythmic combination of amorphous, almost liquid, abstract, coloured images that react to the electronic soundtrack. Whatever these images may be, they challenge the apparent self-evidence of the world 'at first sight.'

Тромав трепач/Lumpy Banger

Матю Шлангер/Mathew Slanger

1986, 10' 30"

"Тромав трепач" е за радостта и вълнението от проникването, въпреки че същевременно показва фрустрация и яд. Би трябвало да бъде шеговита комбинация на емоции и е графичен символ на една страна на живота.

Моят синтез на образи/видео творба с обработка на образи са серия построения, които са създадени чрез специално направени аналогови и дигитални процесори. Всяка част е един синтезиран запис в реално време, където звукът и картината са паралелни електронни структури, които са взаимно контролирани от предварително зададени вълнообразни форми.

Творбата е за хора, взаимодействие, време, физическо и психическо пространство и памет. Въпреки че тази творба е електронно синтезирана, тя е осезаема; сатирично напомня органични структури и процеси. Нейното съдържание дълбае в най-примитивните и стихийни социални и биологични функции. Понякога, образите и движенията стават схеми на настроенията или психичните състояние. Както в групи кинетични арт-форми, доста интресени неща лежат в преминаването между форми и сегменти. Основните елементи на композицията се комбинират, за да опишат в диаграма ситуации или аспекти на състоянието на човека. Флиртуване, ухажване, проникване, разделение и сливане са някои от процесите, които могат да бъдат открити.

Най-често периодичните вълнови форми (основните аналогови елементи) се използват като източник на образи. Временното и иконичния видео дисплей на тези вълнови форми имат пораждаща спомени за ар-

хетипни форми и митове сила. Основната структура на тези вълнови форми, една периодична промяна във времето, която дефинира една форма (синус, триъгълник, наклонена плоскост е т.н.), принадлежи на клас от първични ритмични преживявания. Те участват и изразяват принципите на естествен и физически ред в нашата околна среда.

>>>

Lumpy Banger displays the joy and excitement of penetration, though at the same time it reveals frustration and rage. It is meant to be playful in its combination of emotions and is a graphic symbol for a side of life.

My image synthesis/image processed video work are serial constructions which are produced with custom built analog and digital processors. Each section is a synthesized real time recording where sound and image are parallel electronic structures which are mutually controlled by predetermined waveshapes.

The work is about people, interaction, time, physical and psychic space, and about memory. Although this work is electronically synthesized, it is tactile; it satirically recalls organic structures and processes. Its content hones in on the most primitive and elemental social and biological functions. At times, the images and movements become schematics of moods or psychic states. As in other kinetic art forms, a good deal of interest lies in the transitions between shapes and segments. The basic compositional elements combine to diagrammatically describe situations or aspects of the human condition. Flirtation, courtship, penetration, fission and fusion are some of the processes that are found.

Most often, periodic wave forms (the basic analog elements) are used as image source. The temporal makeup and iconic video display of these wave forms have the evocative power of archetypal forms and myth. The essential structure of these wave forms, a periodic change over time that defines a shape (sine, triangle, ramp, etc.), belongs to a class of primordial rhythmic experiences. They participate in, and express, the natural and physical ordering principles of our environment.

Лилит/Lilith

*Стайна Васулка съвместно с Дорис Крос/
Steina Vasulka in collaboration with Doris Cross*

1986, 9' 12"

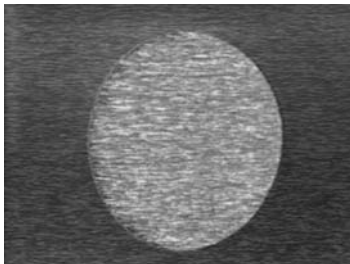
В "Лилит" - едно име, което извиква библейски и мистически асоциации — Стайна изменя и манипулира лицето на жена (художничката Дорис Крос), така че то е потопено в един естествен и технологичен пей-

заж. Използвайки изобразителните техники на смяната на фокусната равнина (променяйки дълбочината на полето) и „захващане“ на кадри (последователност от застинали образи), тя създава едно непрекъснато сменящо се визуално поле, в което един образ изглежда, че съществува в постоянна промяна на времевите и пространствените плоскости. Електронно изкривената реч на жената добавя едно допълнително натрапчиво измерение към този почти скулптурен синтез на човешка фигура и пейзаж.

>>>

In *Lilith* — a name that evokes biblical and mystical references — Steina alters and manipulates the face of a woman (painter Doris Cross) so that it is submerged within a natural and technological landscape. Employing the imaging techniques of focal plane shift (altering the depth of field) and frame „grabbing“ (a succession of frozen images), she creates a constantly shifting visual field in which an image appears to exist in a constant flux of temporal and spatial planes. The woman's electronically distorted speech adds a further haunting dimension to this almost sculptural fusion of human figure and landscape.

Шумови поля/Noisefields

Стайна и Угу Васулка/Steina & Woody Vasulka

1974, 6' 04"

През 1971 Стайна и Угу Васулка създават *The Kitchen* в Ню Йорк, един център, с огромно значение за електронните изкуства. Техните открития и експериментите, които те извършват засягат електронното създаване и манипулация на звук и изображение. Това дава резултат в някои забележителни творби, където традиционната форма и статус на образа са изоставени, така че да се изследва електронният сигнал и движещият се образ във всички техни аспекти. Докато конвенционалният образ е винаги присъстващ като едно пространство 'пред обектива', двамата Васулка също отварят пространството 'заг обектива.' Тяхната работа е повече от техническа проява на умение: те създават възможността за наблюдение на функционирането на образа в нова перспектива. Шестте части се състоят от шест творби, които са реализирани през 1970-те, включващи експерименти едновременно с видео и аудио, които предават разнообразните аспекти на интереса на двамата Васулка към 'обработка на образа'.

>>>

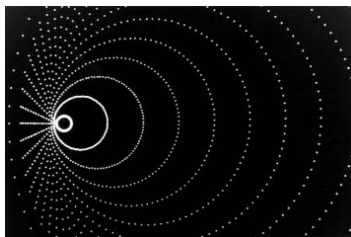
In 1971 Steina and Woody Vasulka set up The Kitchen in New York City, a centre that was to be of major importance to the electronic arts. Their discoveries and the experiments they performed concerned the electronic creation and manipulation of sound and image. This resulted in some remarkable works where the image's traditional form and status were discarded so as to explore the electronic signal and the moving image in all their facets. Whereas the conventional image is always presented as a space 'in front of the lens', the Vasulkas also opened up the space 'behind the lens.' Their work is more than a technical tour-de-force: they create the possibility of observing the image's functioning within a new perspective. Six Pieces consists of six works that were realized during the 1970s which include experiments with both video and audio that communicate the diverse aspects of the Vasulkas' fascination with 'image processing.'

Програма Early Electronics/Early Electronics Programme

кураторска програма на Ханс Беекманс и Мартейн ван Бовън, Холандия

curated by Hans Beekmans and Martijn van Boven, Netherlands

Дом на киното/Dom na kinoto

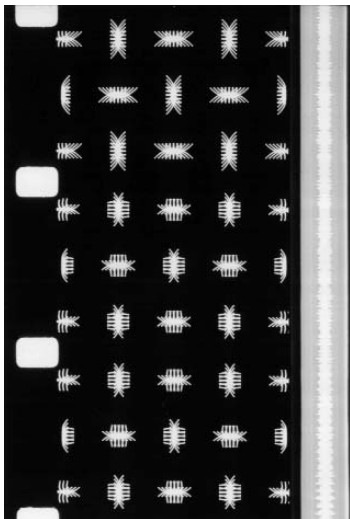
Larry Cuba/Лару Куба

3/78, 1978, 16mm, n/b opt 24ips, 6'00

Шестнаесет предмета, всеки съставен от сто светещи точки, се променят чрез серия ритмични движения, определени с изключителна точност. Акомпаниран от звука на "шакухачи" (японска бамбукова флейта), този филм е един експеримент със зрителните възприятия за движение, както и с математическите конструкции.

>>>

Sixteen objects each consisting of one hundred glowing dots change through a series of rhythmical movements defined with great precision. With the shakuhachi sounding in the background (a Japanese bamboo flute) this film is an experiment with the sense of motion as well as with mathematical constructs.

Two Spaces/Две пространства

Larry Cuba/Лари Куба

1979, 16mm, n/b opt 24ips, 8'00

Двуизмерни мотиви, подобни на тези в ислямските храмове, са генерирани посредством симетрични операции (транслация, ротация, рефлексия) на базата на една изходна фигура. "Две пространства" е изграден от 12 мотива, всеки един от които се основава на седем различни анимирани фигури (12 x 9 = 108).

Използването на черно-бяла лента с висок контраст предизвиква оптически илюзии като разместване на фигурата и фона и произвежда вторични цветни образи. Звукът на традиционния явайски "гамелон" подчертава ефекта на този очарователен филм.

>>>

Two-dimensional elements, much like those in a mosque, generated by means of symmetrical operations (translation, rotation, reflex) based on a single source images. TWO SPACE consists of 12 motifs each containing nine individual animated images (12 x 9 = 108).

The b/w high contrast film evokes an optical illusion as if the image and background were displaced, and secondary colour images are formed. The sound of the traditional Jamaican gamelan emphasizes the effect of this enchanting film.

Catalog/Каталог

John Whitney/Джон Уитни

Sound: Ornet Colman/Звук: Орнет Колман

1961, 16mm, coul son 24ips, 7'00

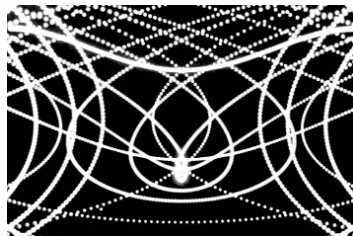
Този филм е осъществен с аналогов компютър.

"През 50-те, той извършва експеримент с точки или букви, които се деформират, декомпонират и рекомпонират под аккомпанимента на синтетични звуци за телевизията или началните кадри на филми, като Vertigo на Хичкок (1958). През 1961 г. събира графичните резултати (намаляване на скоростта на движение или разширяване на точки, линии, криволинейни фигури, букви), получени от съчетаването на компютър и машина за комбиниране на трикови снимки в 7 минутен каталог." Доминик Ногез

>>>

This film was made on an analogue computer.

In the 50s he experiments with points or characters which are deforming, decomposed and recomposed against the synthetic tunes of television or the opening credits of some movie (Hitchcock's „Vertigo“ for Instance 1958). In 1961 he puts together the graphic results (reducing speed or expanding dots, lines, curvilinear figures, characters) of the combination between computers and trick photography machines into a 7-minute catalogue.” Dominique Noguez

Arabesque/Арабеск

John Whitney/Джон Уитни

Sound: Manoochehr Sadeghi / Звук: Маночелер Sagezu
1975, 16mm, coul son 24ips, 8'00

“За Джон Уитни, камерата е просто един инструмент за запис, който служи единствено за отправна точка, от която, може да се създаде гъвкава архитектура, характерна за музиката. Посредством графичното представяне, кинематографът представя тази архитектура със строго определени елементи, които се движат във времето (откъдето идва и препратката към компютъра), както в Арабеск (1975). Към графизма и неговите елементи (точки, пиксели, дигити) се прилагат хармонични схеми, т.е. системи на консонанси и дисонанси. Резолюцията на мотива, който се случва в точката на хармоничен резонанс. Дигиталната хармония се състои в това да се произведат мотиви, които се развиват във времето: мотиви, оформени от фигури, които се разширяват или свиват и които създават визуални мелодии; последователност от хармонични форми, чието развитие се изразява в създаване на нови фигури. Цветът въвежда едно допълнително измерение към графизма, то е връзката между отделните мотиви; цветът е оркестрацията на темата.” Ян Бове.

>>>

“To John Whitney the camera is but a simple recording instrument, which is used merely as a starting point from which the flexible architecture typical of music may arise. Using graphic tools the filmmaker represents the strictly defined elements of this architecture which develop over time (and therefore the reference to the computer), as for instance in Arabesque (1975). Harmonic patterns are added to the graphics and its elements (dots, pixels, digits) - i.e. consonant and dissonant systems. The resolution of the sequence which takes place in the point of harmonic resonance. The digital harmony is in the construction of sequences which develop over time: sequences consisting of shrink-

ing or expanding figures, creating visual tunes, a series of harmonic forms the development of which is in the creating of new forms. Colour introduces another dimension in the graphics, it is the link between the individual motifs. Colour is the theme's orchestration." Yann Beauvais

Matrix III/Матрица III

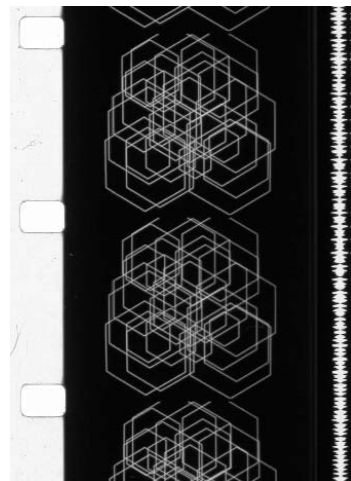
John Whitney/Джон Уитни

Sound: Terry Riley, excerpt from "Rainbow in Curved Air"/Звук: Теру Рајли, откъс от "Rainbow in Curved Air"
1972, 16mm, coul son 24ips, 11'00

Матрица III е късометражен филм, съставен от триъгълници, квадрати и шестоъгълници. Всички движение следват невидим път (матрица), според класическата фигура на Лисажу, която се предлага систематично на кинематографичното поле. Цялостното движение във филма представлява последователност на линии, квадрати и кубове, които се събират и разпръскват.

>>>

The Matrix III is a short film made up of triangles, squares and hexagrams. All movement follows an invisible path (the matrix) according to the classical figure of Lissajous which systematically is applied to the field of cinematography. The movement in the film comprises of a series of lines, squares and cubes which come together and disperse.

Osaka/Osaka 1.2.3

John Whitney/Джон Уитни

1970, 16mm, n&b son 24ips, 3'00

Поема #5: Свободно пагане/Poemfield #5: Free Fall*Стан Вангербеек/Stan Vanderbeek**1971, 16mm, coul son 24ips, 7'00*

Това е една смесица на сечения, която с електронни графизми извежда прег обектива парашутистите от поемата "Chute Libre / Свободно Пагане", която е произведена в контекста на електронната анимационна серия. Осъществена с помощта на Кен Ноултън.

>>>

This is a mixture of sequences in which by means of electronic graphisms the focus is directed to the parachutists from the poem "Chute Libre" the structure of which resembles the electronic animation series. In collaboration with Ken Knowlton

Поема #7/Поemfield #7*Стан Вангербеек/Stan Vanderbeek**1971, 16mm, coul son 24ips, 5'00*

Една анимация, създадена с помощта на електронната калиграфия на енигматичната поема "There is no way to peace. Peace is the way" (Няма път към мира. Мирът е пътя.) Става гума за черно бяла анимация, оцветена от Браун / Олвей. Този филм, придружен от музиката на Джон Кейдж е непредвидено лирично транспониране на християнския мит за кръста. Мотивите са създадени посредством програма (случаен, несигурен) с помощта на Кен Ноултън.

>>>

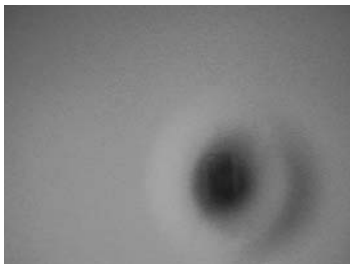
An electronic calligraphy of the enigmatic poem "There is no way to peace. Peace is the way". This is b/w animation, coloured by Brown / Olvey. With John Cage's music, this film is an unexpectedly lyrical transposition of the Christian myth of the cross. The motifs are created with alúatoire in collaboration with Ken Knowlton

Програма #1/Programme #1

куратор Джеръми Уелш, Норвегия/Обединено кралство

curated by Jeremy Welsh, Norway/UK

Дом на киното/Dom na kinoto

Непрозрачност/Opacity

Фархад Калантари, Норвегия/Farhad Kalantary, Norway

5:30 min, 2005

Непрозрачност е къс експериментален филм за възможните взаимоотношения между звук и картина. Неговите неспокойните картини, сблъскващи се със звуци от различни източници, го правят „екшън/трилър без хора в него“.

>>>

Opacity is a short experimental film about the possible relationships between sound and image.

Its anxious images crashing with sounds of varying sources make Opacity into „an action/thriller film without the people“.

Без посока/Adrift

Ингер Лисе Хансен, Норвегия/Inger Lise Hansen, Norway

10 min, 2004

„Без посока“ е заснет на арктическия остров Шпицберген и в Норвегия. Той комбинира забавен каданс със анимация на стоп-кадър на пейзажа. Чрез заснемане под различни ъгли и кадри филмът постепенно изменя зрителя от сигурната база, където се освобождава чувството за мащаб и основа/заземяване.

„Без посока“ възприема себе си като субекта на своето пътешествие.

>>>

„Adrift“ is shot on the arctic island of Spitzbergen and in Norway. It combines time-lapse photography with stop-motion animation of the landscape. Through camera-angles and framing the film gradually dislocates the viewer from a stable base where one loses the sense of scale and grounding.

„Adrift“ takes perception itself as the subject of its journey.

Да ягеш трева /Eating Grass

Алиа Сиед, *Обединено кралство/Alia Syed, UK*

2003, звук, цвят, 23 мин., 16 мм & Video/sound, colour, 23 mins, 16mm & video

„Заглавието на този филм всъщност се отнася до реакцията на президента Зулфикар Али Бутто към експлозията на ядрено устойство в Индия в началото на 70-те години. Той обещава на пакистанския народ, че също ще имат собствени ядрени оръжия, дори ако това означава да ядат трева.“ Филмът е лично отношение към следярен пейзаж, който обхваща изтока (близкия) и запада. Филмът смесва калејдоскоп от минало и настояще, от личното и красивото в цветовете на червеното, златното, прупурното, бялото и индиговото.

Създаването на филма може да се сравни с това на Маргъорит Дюра или с произведенията на Вирджиния Улф. Алиа Сиед поетично изработва филма, създавайки мрежа от пет истории, които се случват в Лондон, Карачи и Лахор. Сенките задвижват спомените, спомените се отнасят до времето през геня за мюсюлманската молитва... Филм, който слага красотата на мимолетното преди всичко друго: радостите му не са шаблонните разкази. Филмът привлича с местата и материалите: гъмжащият пазар в Карачи, мокрите лондонски улици, леещите се матери али. Удивлява ни с начина, по който картините се „движат“ и как цветовете танцуват. Приковава вниманието ни с истински моменти от миналото: заснети, репрогуцирани, наслоени и подрегени. Уменията на Сиед в кинематографията и режисурата са магически. Филмът е плавен, поразителен и възхитителен“. - Ема Филд

>>>

'The title of this film actually refers to president Zulfikar Ali Bhutto's response to India's explosion of a nuclear device in the early 1970s: He promised the Pakistani people that they too would have their own nuclear weapon even if it meant 'eating grass.' This film is a personal and almost psychological inversion of a post-nuclear landscape that spans the (middle-) east and the west. The film fuses, in a precipitous moment, a kalaelescope of past and present, the personal and the beautiful in colours of red, gold, purple, white and deep indigo. Her film-making could be compared to that of Marguerite Duras or the writing of Virginia Woolf. Alia Syed crafts the film poetically, creating a mesh of five stories emerging from London, Karachi and Lahore. Shadows trigger memories, memories relate to the times of day, the times of day to Muslim prayer... Very much a meditative film that places the beauty of fleeting experience above all else: its joys are not of conventional storytelling. This film relishes in the sites and materials from which it was made: a buzzing market in Karachi, a wet London city street, flowing material. It fascinates with how the photo-

graphs 'move,' and how the colours dance. It compels with its transformation of real moments in the past: captured, reproduced, layered and arranged. Syed's skills in cinematography and editing are magic. The film is slick, startling and delicious.' - Emma Field

Аспект/Aspect

Емили Ричардсън, Обединено кралство/Emily Richardson, UK

2004, звук, цвят, 9 мин., 16 мм/sound, colour, 9 mins, 16mm

Аспект е заснет в гора за период от една година. Използвайки фотографски техники като забавен каданс и дълга експонация на единични кадри, горската година е свита до няколко минути. Светлина, цвят и сенки се редуват и филмът представя гърветата първо като гървета, а после и като движението на светлината и сянката, която отделя истинската заобикаляща ни среда. Окоето остава в плен на целия екран с неспирното движение и смяна на светлина и цветове. Фокусът непрекъснато се променя - всичко се мени непрекъснато. Както с Redshift и Nocturne, светлината се превръща в главно действащо лице.

В "Аспект" фрагментите на неволни горски звуци, мравки в техните мравуняци, вятърът през горски-те дебри, чупенето на клонче се превръщат в аудио елемент, което огласява филма (и гората) по илюзорен и двусмислен начин.

>>>

Aspect is filmed in a forest over the period of a year. Using photographic techniques, such as time-lapse and long exposures on single film frames

the forest year is condensed into a few minutes. Light, colour and shadow travel across its surface and the film shifts between seeing the trees as trees and seeing the movement of light and shadow abstracting the real environment. Your eye is taken all over the screen with this perpetual movement and change of light and colour. There is no one focal point, - it is continuously changing. As with Redshift and Nocturne, light becomes the main protagonist.

In Aspect fragments of unconscious forest sounds, ants in their anthill, the wind across the forest floor, the crack of a twig are reconfigured into an audio piece which articulates the film (and the forest) in an illusive and ambiguous way.

26

Гражданско неподчинение/Civil Disobedience

Уилям Рабан, Обединено кралство/William Raban, UK

Музика Дейвид Кънингхам / Music by David Cunningham.

2005, 3 мин., звук, цвят, 35 мм (1.85:1) 3 мин./2005, 3 min, sound, colour, 35mm (1.85:1) 3 min

Бързо пътешествие на бавен каганс от Парламента до откритото море, под звуците на оркестъра на Дейвид Кънингхам, композирани от фрагменти от Белгранската реч на Тачър.

>>>

A rapid time-lapse journey from the Houses of Parliament to the open sea, offset by David Cunningham's musical score composed from fragments of Thatcher's Belgrano speech.

Песен от Хонг Конг/Hong-Kong Song

Робърт Каен, Франция/Robert Cahen, France

21 min 1989

Филмът на Робърт Каен, създаден в рамките на Urbasonic 88 в Хонг Конг, е френски арт и изследователски проект, базиран на търсенето на нов вид акустично градоустройство. Филмът ни кани да открием град Хонг Конг, който е в търсене на своята акустична идентичност, и е застинал между древен и съвременен Китай.

Robert CAHEN's film, produced in the framework of „Urbasonic 88“ in Hong Kong, is a French artistic and scientific project based on a search for a new kind of acoustic town planning. It invites us to discover the city of Hong Kong, which is in search for its acoustic identity, as it is caught between ancient and modern China.

Програма #2/Programme #2

куратор Джеръми Уелш, Норвегия/Обединено кралство
curated by Jeremy Welsh, Norway/UK
Дом на киното/Dom na kinoto

Без заглавие/Untitled

Аманда Стегел, Норвегия/Amanda Steggel, Norway

2003, 5 min.

„...това е една звукова картина, която е показателна за невротичното усещане на нашето време. Творецът е млад, многообещаващ и за мен е радост, че произведението е изложено тук.“ Кен Нордун (The Sound Museum, 1957)

Режисьорът Аманда Стегел е режисьор на артистичната група Motherboard и е правила хореографията на няколко твоблби за сцена и екран. Тя също работи с дигитално видео в кратки филми, инсталации и перформанси.

>>>

„...this is a sound painting that is indicative of the neurotic feeling of our time. The artist is very young, shows great promise, and I'm glad that the work is exhibited here.“ Ken Nordine (The Sound Museum, 1957)

The director Amanda Steggell is co-director of the artist group Motherboard and has choreographed several works for stage and screen. She also works with digital video in short films, installations and performances.

БЕЗстрашно/FearLESS

Тереза Якобсен, Норвегия/Therese Jacobsen, Norway

4:30min 2003

Детството не е толкова задължително розово, както възрастните си го представят. То може да бъде изпълнено с грижи и безпокойствие.

>>>

Childhood is not necessarily as rosy as grown-ups often imagine it. It can be full of worries and anxieties.

Фуза на Века 255/Century Fuge 255

Ивар Смедстаг/Ivar Smedstad

5:52, B&W/ciol, stereo.

Това е един опит да се деконструират и съпоставят паралели между индустриалната и информационната епохи. Творбата фокусира върху пресичането на кадрите чрез метаморфоза на миналите и бъдещите визии за технология.

>>>

Century Fuge 255 is an attempt to deconstruct and juxtapose parallels between the industrial and the information ages. The work focuses on the intersection between the frames through metamorphose of past and future visions of technology.

Нощ за ген/Night for Day

Хосе Гулие/Джазкаммер, Норвегия

HC Gilje/Jazzkammer, Norway

30 min

Аудиовизуалната композиция "Нощ за ген" е направена съвместно с нойз-дуета Джазкаммер специално за фестивала random system през 2004. Творческият процес е непрекъсната уговорки между живата необработена енергия, извлечена от импровизациите и по-изтънчено съвръжани/редактирани части, давайки резултат в деконструирана лента от Токио, трансформирана в 13 фантастични сцени. "Нощ за ген" ще бъде пуснат на DVD от парижкия лейбъл lowave през лятото на 2005, заедно с 3 други видео творби на Гулие (hkmark1,shiva и crossings).

>>>

The audiovisual composition night for day was made in collaboration with noiseduo jazzkammer, and was commissioned by the random system festival in 2004. The creation process was a constant negotiation between the live raw energy derived from improvisations, and the more subtler composed/edited parts, resulting in deconstructed footage from Tokyo transformed into 13 dreamlike scenes. Night for day will be released on DVD on paris label lowave in the summer of 2005, together with 3 other videos by Gilje (hkmark1,shiva and crossings).

Докато Дарвин спи/While Darwin Sleeps

Пол Буш, Обединено кралство/Paul Bush, UK

2004, sound, colour, 5 mins, video

Повече от три хиляди насекоми се появяват в този филм. Както цветовете искрят и се променят на техните тела и крила, сякаш генетичната програма на милиони години се осъществява в тези няколко минути. Това е една необуздана творба, която изглежда че не се подчинява на обясненията на еволюционистите и фундаменталистите. Тя е като мескалинов сън на Чарлз Дарвин.

Филмът е вдъхновен от колекцията с насекоми на Валтер Линсенмайер в Музея по естествена история в Люцерн. Едно насекомо следва друго, кадър по кадър, и те развиват антените, бягат напред или махат с крилата си, като че ли се опитват да избягат от карфиците, които ги приковават завинаги към техните кутии за изложба. Само за миг окото е прилъгано да повярва, че тези мъртви същества са все още живи...

>>>

More than three thousand insects appear in this film each for a single frame. As the colours glow and change across their bodies and wings it is as if the genetic programme of millions of years is taking place in a few minutes. It is a rampant creation that seems to defy the explanations of evolutionists and fundamentalists. It is like a mescaline dream of Charles Darwin's.

The film is inspired by the insect collection of Walter Linsenmaier in the natural history museum of Luzern. As each insect follows the other, frame by frame, they appear to unfurl their antennae, scuttle along, or flap their wings as if trying to escape the pinions which attach them forever in their display cases. Just for a moment the eye is tricked into believing that these dead creatures still live...

Къща/Hus

Ингер Лисе Хансен, Норвегия/Inger Lise Hansen, Norway

1998, 7 min.

“Къща” е филм, който се опитва да разкрие тайните и скрити пластове на нашето жилище.

Това е анимационен филм "на живо", заснет на терен, който обединява метода на пиксилацията и снимането на забавен. Всеки един кадър на филма открива скрит пласт от къщата и я разкрива пред светлината. В ускореното време на филма къщата постепенно се разпада част след част. Веднъж къщата е напълно разрушена и реконструирана на различни места. Това е филм за времето и процесите, разпадането и изграждането.

>>>

"Hus" is a film which attempts to reveal the private and hidden layers of our habitation.

It is a "live" animation film, shot on location which incorporates both pixilation and time-lapse photography. Every single shot of the film opens up a hidden layer of the house and exposes it to the passing light. Within the accelerated time of the film the house gradually breaks down piece by piece and frame by frame. Once the house is completely dismantled it is reconstructed in a different location. It is a film about time and process, disintegration and construction

Супермаркет/Supermarket

Матиас Харенстам, Норвегия/Германия

Mattias Harenstam, Norway/Germany

Музика Матиас Харенстам/Music by Mattias Hgrenstam

Video, 14 min. 55 sec. 2001.

PAL. Colour. Stereo.

Пазаруване и сънуване - няколко бележки по видеото ми "Супермаркет"

Със "Супермаркет" направих първите стъпки в основната идея за една много ограничена, погодна на дневник наративна структура, поддържана от вечно продължаващите сцени на консумиране. Видеото е заснето на общ план в супермаркет с камера, разположена в количката за пазаруване и този материал е разделен на различни сцени, по една за всеки ден от седмицата. Тези сцени са главно ежедневни ситуации, които повече или по-малко преминават в свръхестественото или халюцинацията.

Идеята за наративната структура беше един опит да се създаде един вид напрегната ситуация у зрителя. Една поредица от емоции на скука - изненада - разочарование - очакване. Това беше също и един начин на придвижване на темата в една емоционална посока, в допълнение на интелектуалната.

>>>

Shopping and dreaming - Some notes on my video "Supermarket"

With Supermarket I started out with the basic idea of a very strict diary-like narrative structure held together by ever ongoing scenes of consumption. The video is built up with a long camera-shot in a shopping centre with the camera placed inside a shopping-cart, and this material is broken up with different scenes, one for each day of the week . These scenes are mainly everyday situations that more or less drift into the surreal or hallucinatory.

The idea of the narrative structure was an attempt to create a kind of suspense situation in the viewer. A kind of boredom - surprise - disappointment - anticipation sequence of emotions. This was also a way of conveying the subject matter in an emotional in addition to an intellectual way.

C-SEE I

Филм/Video програма от Централна и Югоизточна Европа

Film/Video Program from Central and Southeast Europe

Дом на киното/Дом на Kinoto

BORJAN MR. ZAFIROVSKI

Портрет на младия артист/The Portrait of the Young Artist

Борян Зафировски, Македонија/Borjan Zafirovski, Macedonia

2002, 7'53", DVD

Продукция / Production:

Международен филмов камера фестивал "Братя Манак" и Dream Factory Production, Скопие / INTERNATIONAL FILM CAMERA FESTIVAL „MANAKI BROTHERS“ & DREAM FACTORY PRODUCTION SKOPJE.

Екип / Crew:

режисьор / Director: Борян Зафировски / Borjan Zafirovski

Продуцент / Producer: : Иво Антоф / Ivo Antov

камера / Camera: Александър Кръстевски / Aleksandar Krstevski

Сценарий / Screenplay: Сорен Тило Фъндър / Soren Tilo Funder

Оригинална музика и звук / Original music & sound: Горан Атанасовски - Роботек / Goran Atanasovski-Robotek

пост-програмуционен звук/ Post-production-sound: Горан Косов / Goran Kocov

пост-продукция - видео и анимация / Post-video (animation):: Йовица Пановски / Jovica Panovski
 монтаж / Edit: Благоя Негелковски / Blagoja Nedelkovski

През призмата на собствената си позиция, артистът изпитва обстоятелствата, условията и правилата на играта наречена „да станеш известен“. Това което е важно в тази връзка е дали текущите обстоятелства които артиста понася, и условията с които е обграден са погръдбирателни се или повелителни мотиви с които тя/той трябва да се справи, или от друга страна трябва ли тя/той да се дистанцира от всичко това?. Кое е правилното решение?

>>>

Through the prism of his own local position, the artist examines the circumstances, conditions and the rules of the game that is called „becoming a successful artist“. What is essential in this relation is whether the current conditions and circumstances in which the artist endures or where the artist is enclosed, are implicit or imperative motives that s/he is supposed to deal with, or, on the other hand, should the artist distance her/himself from all of this?... Which is the correct solution?

Манифест/Manifest (2002)

Боряна Венциславова и Мирослав Нишич, България/Сърбия и Черна гора
Borjana Venzislavova and Miroslav Nacic, Bulgaria/Serbia & Montenegro

саундтрак от Тенис / soundtrack by tennis

04:44, machinima video, color. Pal

Целият филм се развива в средата на играта Unreal Tournament от субективната перспектива на играча. За разлика от 3d анимацията движението на камерата в този случай не е предварително загадено, както и движението на актьорите - роботи. Движени от Изкуствен интелект и вродена враждебност (елемент от редактора) те се изтребват отново и отново. Убийство след убийство и моментално съживяване. Това прави заснемането на материала повече като репортаж от битката. Камерата реагира на действията и продължава да работи.

>>>

The whole video is taken in the Unreal Tournament game engine from the first person perspective of the player.

Unlike the 3d rendered animations, the movement of the camera on the set is not predefined, so as the actions of the Bots - actors. Ran by AI and predefined hostility (element of the editor) they annihilate each other over and over again. Media kill after media kill, and instant resurrection. This makes the shooting of the footage more like live coverage from a battlefield. The camera reacts to the action and keeps rolling.

Нали разбираш?/You get it? (2004)

Калин Серапионов, България/Kalin Serapionov, Bulgaria

Video, DVD, Pal, цветен, звук

Video transferred on DVD, Pal, color, sound 20'18, Тираж от 3 + 1 E/A / Edition of 3 + 1 AP

Камера: Калин Серапионов, Иван Николов / Camera: Kalin Serapionov, Ivan Nikolov

Монтаж: Калин Серапионов / Editing: Kalin Serapionov

Нали разбираш? е реплика, която Мария често повтаря в разговора си със своя приятел Силвестър. Дватамата се движат из града (София) и говорят по мобилните си телефони. Той шофира, тя върви по оживена централна улица.

Видео филмът представя една незавършваща история, основана на традиционното схващане за интимност. Двамата говорят в продължение на 30-на минути, така и не стигайки до някаква развръзка. Напротив, взаимно се нападат, измислят си оправдания, избягват отговорност. Вероятно, за това и разговарят за тези неща не директно, очи в очи, а по телефона, взаимно защитени от разстоянието. Действието протича на фона на динамична градска среда. Езикът е нервен, характерен за логиката на контекста. Личното пространство е споделено - минавачи неволно стават свидетели на разговора, но не му обръщат внимание. Сигурно приемат позицията на участниците му или просто не им прави впечатление?

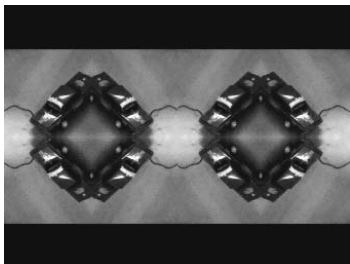
>>>

You get it?, is a speech often used by Maria while conversing with her boyfriend Sylvester. They both are getting round town (Sofia) while talking on their mobiles. He is driving whereas she is walking down a busy central street.

The video is an open-end story based on the traditional concept of intimacy. The two characters are talking in the space of 30 minutes never reaching any kind of denouement. To the contrary, they keep attacking one another, justifying their own behavior, dodging their part of the responsibility. This might be the reason for them having this ponderous conversation through the line rather than directly as if seeking safety in the distance. The action is performed against the backdrop of a dynamic urban environment. The jargon is tense, colloquial, true to the nature of those

speaking and their relationship. Their privacy is interspersed with passers by unwittingly becoming witness to the angrier exchanges without paying any substantial heed. They might just as well accept the reasoning of one or the other, or they simply don't care?

Lowrider Bellydance/Ключек

Невин Алагаз, Турция/Германия/Nevin Aladag, Turkey/Germany,

2004, 3'23

В творбата на Невин Алагаз "Lowrider Ключек", която има смисъл в контекста на берлинските субкултури, като основни персонажи виждаме двама близнаци, които е трудно да бъдат различени един от друг. Тук няма изискване за индивидуално присъствие и ударението не се поставя върху тялото. Основната роля във видеото е не толкова на близнаците, а на двете коли изграчки, които те контролират чрез дистанционно. Количките се движат рязко нагоре надолу, в бляскавата стилистика, която сме виждали в хип-хоп видео клиповете. Движенията са двойни или четворни на екрана чрез симетрични огледални оси. Сега ние танцуваме в заплетеността и двойствеността, в изобилието от образи. Сега движещата сила във видеото е радост, желание и споделяне. Арабската музика в саундтрака носи не-формален и хумористичен ефект и така загатва за потенциалните пресичания между не-нормативните културни кодове.

Ерген Косова

>>>

In Nevin Aladag's work 'Lowrider - Bellydance', that has connotations to the Berliner subcultures, we see two twin guys as the main characters hard to be distinguished from each other. There is no claim on individuation present here, neither an emphasis on the body. The main role of the video is enacted here not by these two brothers but the two toy cars they control with a wire system. The cars are jerking up and down in the glamourised style we use to see in the hip-hop video clips. Their moves are doubled or quadrupled on the screen by symmetrically mirroring axes. Now, we are dancing within the complexity and ambivalence within the plenitude of images. The leading energy in the video is now joy, desire and sharing. The Arabic dance music in the soundtrack brings in a de-familiarising and humorous effect, yet it also hints at potential cross-overs between non-normative cultural codes.

Erden Kosova

Остерланд/Osterland

Игор Севчук, Босна/Холандия/Igor Sevcus, Bosna & Herzegovina/The Netherlands

(2004) 23'00", DVD

Периферно зрение, изопачени перспективи и намаляване на визуалните импулси до така наречената "изходна скица" са някои от явленията, които този видео филм разглежда. Развитието на информацията чрез "нормално зрение" е анализирано чрез образи от периферията на новата Европейска общност. Видеоето започва с паметника на свободата на границата между Украйна и Полша и се преминава в посока към Виена и нейното имперско минало. Това движение е съпътствано от текста на старата песен на група "Азра".

Разказът в Osterland е диалектически разделен/ структуриран. След кратко въведение продължава с част А: пътешествие из Източна Европа. Част В е за някои виенски интриги, докато част С е синтез и кулминация на предишните две части.

>>>

Peripheral vision, perspectival distortions and reduction of visual impulses to so-called 'primal sketch' are some of the phenomena that this video-film deals with. Processing of the information by 'normal vision' is analysed through images of the edges of new EU. The video starts with the monument of victory on the border between Ukraine and Poland and develops further in the direction of Vienna and its imperial past. This movement is guided by the old song lyrics of band 'Azra'.

The narrative in Osterland is dialectically divided/ structured. After a short introduction it continues with part A: the trip through East Europe. Part B is about some Viennese intrigues, while part C is the synthesis and culmination of the previous two parts.

ТОРС опера/SARS Opera

Стефан Русу, Румъния/Молдова/Stefan Rusu, RO/MD

Филмът представя странно преплитане на две събития - концерт на военен оркестър посветен на 9 Май (ген на победата) и пропагандата на Монголското правителство относно защитата на населението от ОРС (Остър Респираторен Синдром)/ SARS.

Събитията се случват на площада в Улан - Батор във времето под карантина. Огромната маса, носеща стерилни маски, прилага сама на себе си нетипичното лечение основано на репертоара на военния ор-

ple girl Let him hear her song Let him kee

xfilm

кестър, който е бил част от патриотичната кампания проведена от СССР в региите на червената армия след завладяването на Берлин през 1945. Известният репертоар е усвоен и адаптиран изцяло от монголците след военният конфликт в Манчжурия и Халхин-Гол, в която СССР участва. Соло изпълнителите, състезавайки се едни с други забавляват "маскираната" публика, без да пропуснат известната "Катюша" и добре познатата и обичана песен "Смугланка Молдованка"

Представлението на военния оркестър и позицията на монголците се възприема и интерпретира днес като закъснял спомен за военния конфликт, като колективно изпълнение сравнимо с магически шамански ритуал за пречистване.

>>>

The film presents a strange intertwining of two events—a concert by a military band, dedicated to May 9 (Victory Day), and the Mongolian government's propaganda regarding the protection of the population against SARS.

The events took place in a public square in Ulan-Bator during the SARS quarantine. The large public, wearing breathing masks, was calmly administering to itself the atypical treatment based on the repertory of the military band, which was steeped in the patriotic campaign launched by the USSR in the ranks of the Red Army after the conquest of Berlin in 1945. The famous repertory was adopted and assimilated in full by Mongolians after the armed conflicts in Manchuria and Halhin-Gol, in which the USSR participated too. The solo performers competed with each other entertaining the bemasked audience, not forgetting of course the famous "Katyusha" nor the well-known and much loved "Smuglyanka-Moldavanka".

The performance of the military band and the stance of the Mongolians is perceived and interpreted today as a delayed reminiscence of the armed conflict, as well as a performance in collective manipulation comparable to a shamanistic ritual of incantations and ablation.

Домашна Хистерия/Domestic Hysteria

Елена Панайотова, България/Elena Panayotova, BG,

(2004) 4' 50 DVD

За жената-артист е огромно усилие да балансира между домашните задължения и непрекъснатият ѝ мъчлив труд, да наблюдава и регистрира процесите, които се случват наоколо, да реагира дори не винаги рационално на случващото се.

Опитвам се да дам на простите образи на всекидневния ми живот външи емоционална интерпретация.

Далече от тесните естетически рамки и обикновена красота. За да разбия натрупаните преубеждения.

Домашна Хистерия е черно-бяло видео базирано на прости близки кадри на жена работеща вкъщи и използваща електрически уреди, които създават шум: разбиване с миксер, бърсане на прах и почистване с прахосмукачка, забиване на гвоздеи, тупане на килим, мелене с кафемелачка, потракване и измиване на тиган, почистване на тоалетните, течещата вода и трясещата се пералня, разбиване на тесто с вилица, трошене на ядки, счукване на котлети и т.н.

>>>

For a woman-artist it is a tremendous effort to balance between the domestic obligations and her continuous silent work. To observe and register the processes that occur around, to react, even not always in a rational way, to what happens.

I am trying to give to the simple images of my everyday life at home an emotional interpretation. Far from the narrow frames of aesthetics and simple beauty. To shatter the accumulated prejudices.

Domestic Hysteria is a video work, in black and white, based on simple close-up images of a woman working at home and using electric tools that produce noise: stirring with a mixer, dusting and cleaning with a vacuum-cleaner, hammering nails, beating a carpet, milling with a coffee grinder, rapping and scouring a frying pan, cleaning the toilets, the running water and the bumping washing machine, rapping dough with a fork, cracking nuts, pounding up cutlets and so on.

Шум/Noise

Зоран Тодорович, Сърбия и Черна Гора/Zoran Todorovich, Serbia & Montenegro

(1998) 26', miniDV

Видеото "Шум", е записано с "отворена камера", възнамерявайки да заобиколи обикновените "значения" на камерата като инструмент на публичния дискурс, кодиран от държавата и/ или политическите или икономически центрове на власт и мотивирани чрез това кодиране. Тази смесица от секюрити камера и уличен автомат за бързи снимки е разположена на три различни местоположения: на Белградския площад, в белградската психиатрична болница и в затвор в Сърбия, записвайки истории, съобщения и изпълнения на пожеланията да я използват. Трите сцени очертават трите части на филма. Уловените гласове на различните социални групи, особено на онези обикновено мислени като маргинални, девиянтни, са адресирани към общоприетата система на представяне и по точно идеята за представящия - официален преводач, лидер, жур-

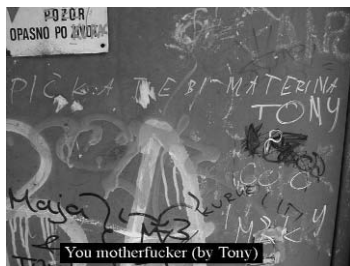
налист, експерт и т.н Шумът сам по себе си не претендира да представя, а по скоро да остави шепота в кодираната система от социални представления, чрез възможността всеки глас, включително и най-тихият да бъде чул.

Зоран Тодорович

>>>

The video work „Sum“ (Noise) was recorded with an „opened camera“ designed to bypass the usual connotations of a camera as instrument of public discourse, coded by the State and/or other political or economical centres of power, and thus motivated by this coding. This hybrid of a security camera and a street instant photo automate has been left on three different locations: on a Belgrade square, in a Belgrade psychiatric hospital and in one prison in Serbia, recording stories, messages and performances of those willing to use it. The three stages define the three parts of the film. Capturing the live voices of different social groups, especially the ones commonly considered as marginal, deviate etc. the usual system of representation and more precisely the concept of the representative, official interpreter, leader, journalist, expert etc... is addressed. Noise itself does not pretend to represent, rather to let out a murmur into the coded system of social representation, by offering each voice, including the lowest one, the opportunity to be heard.

Zoran Todorovic

Утринта на моята улица/The Morning in my Street

Марио Каушич, Хърватска/Mario Kausic, HR,

(2004) 5' 55, DVD, PAL, stereo

Видеото „ Утринта на моята улица“ използва документални кадри на улични графити, създавайки редица образи съдържащи съобщенията изписани на стените. Ритъмът на образите върви бавно документирайки агресивните и изпълнени с омраза текстове и слогани, но същевременно създавайки естетически структуриран абстрактен фон от цветове и текстури. Контрастът между визуалната красота и вербалната агресивност постепенно изчезва, като резултат от доминиращият ефект на агресията, засилван от звука на презареждане на оръжие в момента на появата на всеки нов образ. „Точно документалния стил повдига въпроса за откриването и показването на фактите“, казва артистът. Представям си го как върви из улиците, колекционирайки анонимни твърдения, лишен от възможността да придобие знание за идентичността на хората, започнали собствените си неми публични монолози. Дали се опитва да коментира или са-

мо документира? Дали ги обича или ненавижда? Или им отговаря като превръща техните писания в диалог? Дали отговарям, когато чета по стените "Майната ти"?

(Текст: Ана-Мария Коляннин, критик и куратор)

>>>

The „Morning in My Street“ video manipulates documentary shots of street graffiti, creating a sequence of images containing messages written on walls. The rhythm of the sequence runs slowly while documenting aggressive and hateful texts and slogans, but also creating an aesthetically structured abstract background of colours and textures. The contrast of visual beauty and verbal aggressiveness gradually disappears, resulting in the dominating effect of aggression, intensified by the sound of gun reloading at the moment of the appearance of every new image. „Exactly the documentary style arises the question of revealing and displaying the facts“, says the artist. I imagine him walking through the streets collecting anonymous statements, deprived of the possibility to have knowledge of the identity of persons who start their own dumb public monologues. Does he try to comment or only to document? Does he loves them or hates them? Or, is he replying, turning their writings into a dialogue? Do I reply when I read from a wall „Fuck you!“?

(Text: Ana-Marija Koljanin, art critic and curator)

C-SEE II

Филм/Видео програма от Централна и Югоизточна Европа

Film/Video Program from Central and Southeast Europe

Дом на киното/Дом на Kinoto

Форст/Forst

Аскан Бройер, Урсула Хансбауер, Волфганг Конрад

Ascan Breuer, Ursula Hansbauer, Wolfgang Konrad

A/D 2005 - b/w - 50min - DVD/betaSP

Forst е описание. Документалният филм разказва за гора в центъра на Европа далече от градския свят и от цивилизацията, която е дом на специална общност от осъдени. Това е свят за иззубени. Разпространена система, която има тотален контрол, и позричила се този свят да не се показва, да не се появява

39

xfilm

неочаквано в нашата реалност, създавайки безреגיע. В Forst изгнаниците провъзгласяват своята истина и разказват историята на собственото си възраждане. Те бавно припомнят идентичността си като политически бежанци и започват да подготвят планове за бягство. Филмът, заснет на 16mm-черно-бяла лента е създаден в сътрудничество с бежанците, повечето от които изграят себе си. Чрез фрагменти от интервюта те разказват историята на тяхното безсилие и еманципация.

„...Forst е обезпокоителен и остава отворени стотици въпроси: той е двусмислено-несигурен, митично - монолитен, мрачен и анти-поучителен... Forst не изглежда да има намерение да уговаря или разисква: не е саморефлексивен или самокритичен. Зрителят няма да открие индикации за автентичност, но остава с неприятното чувство на безпомощност и желание да опровергава. Има нещо във филма, което провокира съмнение - монументалната истина, предложена от филма от една страна и собствената истина за която претендира зрителя от друга страна. В най-лошия случай Forst поставя зрителя в изпълнена с негодувание позиция на защита, а в най-добрия случай слага началото на продуктивно само-съмнение. Forst е не-документален и по този начин е утопия: Forst документира борба на закоравял фронт, борба за реалност. Погледът на разказвачите се изправя пред този на зрителите провокативно, осбещително и властно...”

Амонг Бранг

>>>

Forst is a portrayal. The documentary tells about a forest in the middle of Europe far from the urban world and from civilisation which is home to a peculiar community of the banished - it is a world for the stranded. A diffuse system that still has total control makes sure that this world doesn't show itself, that it doesn't pop up in our reality and become a disturbance. In Forst the banished proclaim their own truth and tell the story of their empowerment. They slowly recall their identity as political refugees and start to make plans for their escape... The film shot on 16mm-B/W was made in cooperation with the refugees, who mostly play themselves. By way of fragmented interviews they tell the story of their powerlessness and their emancipation.

<http://www.manoafreeuniversity.org/forst/info_de.html>„...Forst is disturbing and leaves open hundreds of questions: it is ambiguous-dubious, mythic-monolithic, obscure and anti-enlightening... Forst doesn't seem to want to negotiate or discuss: it is neither self-reflexive nor self-critical. The spectator won't find indications of authenticity, but is left with an unpleasant feeling of helplessness and the urge to contradict... There is something in the film that provokes doubt - about the monumental truth the film suggests on the one hand, and about the truth the specator claims for himself or herself on the other hand. In the worst case Forst compels the spectator into an indignant position of defense, in the best case it initiates productive self-doubt... Forst is an un-documentary - and thereby an utopia: Forst documents a struggle at a hardened front, the struggle for reality. The view of the narrators stands facing the

one of the spectator provokingly, bravely and overbearingly..." Amon Brandt
<http://www.manoafreeuniversity.org/forst/info_de.html>

Създаването на стената/Making Of The Wall

Гюлсун Карамустафа/Gulsun Karamustafa

(2003) 16'11, B&W DVD, Stereo

Голям брой интелектуалци, студенти, работници в Турция са арестувани заради техните политически предпочитания след победата на военния режим през 1971.

Затворниците са толкова много и дори военните казарми са използвани за задържане на арестуваните.

По-късно са построени стени около тях, превръщайки пространството в истински затвор.

Следващата военна победа през 1980 прави условията за затворниците много по-сурови.

Юлид, Елиф и Нуртен са три жени измежду многото, които оцеляват между реалните и виртуални стени по време на тези ужасни периоди.

>>>

A great number of the intellectuals, students, workers in Turkey were put into prison for their political beliefs by the military regime following the coup d'etat in 1971. The prisoners were so high in number that even army barracks were used for the detainees. Later, walls were built around them turning the space into a real prison. The next military coup in 1980 made the conditions for the prisoners much more severe. Julide, Elif and Nurten are three women amongst many who survived within the real and virtual walls, throughout those dark periods.

Проектът Домино / The Domino Project*Биляна Тануоровска/Беатрис Бросинер/ Кристоф Модика,**Македония/Франция/Белгия/Сърбия**Biljana Tanurovska/Beatrice Brociner/Christophe Modica,**Macedonia/France/Serbia/Belgium**(2003) 23'14, DV*

Проектът Домино се занимава с разтваряне на интеркултурните пътища, базирано на употребата на дигитални видео средства. Това се случва през 2004 чрез обща работа между Франция, Македония, Сърбия и Черна гора и Белгия. Целта е чрез изразни похвати, придобити чрез самообучение да се "хвърли мост", който да докосне в сърцето порива за артистично създаване - правото да твориш нови неща. Като подкрепя културното обединение между Западна Европа и Балканите, проектът същевременно се опитва да разкрие очакванията за възможностите на аудио-визуалният израз чрез по-добро разбиране.

Филмът "Космополитното Домино послание/ писмо от клише на клише" е колективно творение: 20 млади оператора заснемат техният въображаем град: Белград, Брюксел, Марсилия и Скопие. Редактирането е също колективна дейност създадена от суровия материал от локалните кадри и общото снимане в Охрид.

>>>

The Domino Project deals with opening up intercultural routes based on digital video tools exploration. It was in 2004 a cooperation process between France, Macedonia, Serbia & Montenegro and Belgium. It aims at opening up bridges with self-taught expression, which touches the heart of artistic creation and innovative process - the right to invent. Supporting cultural cooperation between Western Europe and the Balkans, whilst experiencing, by better understanding, the expectations of the possibilities of audio-visual expression.

The movie, "The cosmopolitan Domino letter, from clichū to clichū" is a collective creation: 20 young cameramen shot their imaginary town: Belgrade, Brussels, Marseilles and Skopje. The editing was also a collective scripting work made of the rough material from the local shot, and the common shooting in Ohrid.

Zur Rettung Der Popkultur

Немско експериментално музикално видео/ German Experimental Films 1998 - 2003
Dom на Kinoto

ЗВЕЗДЕН ЕСКАЛАТОР(STAR ESCALATOR)

Музика: Sensorama ;
Режисьор: Майкъл Клийофкорн/ Оливър Хусеин;
Нагниси: Ladomat 200;
Продукция: Майкъл Клийофкорн/ Оливър Хусеин;
Година на издаване: 1998;
Продължителност: 4'35

STAR ESCALATOR

Music: Sensorama
Director: Michel Kloforn/ Oliver Husain
Label: Ladomat 2000
Production: Michel Kloforn/ Oliver Husain
Year of production: 1998
Duration: 4'35

ЗАЩОТО СМЕ СЪГЛАСНИ (BECAUSE WE AGREE)

Музика: Die Goldenen Zitronen;
Режисьор: Дебора Шамони/ Ули Линденман;
Нагниси: Бубак Тонтрагер;
Продукция: Smoczek Policzek;
Година на издаване: 1998;
Продължителност: 3'07

WEIL WIR EINVERSTANDEN SIND (BECAUSE WE AGREE)

Music: Die Goldenen Zitronen
Director: Deborah Schamoni/ Ulli Lindenmann

Label: Buback Tontrager
Production: Smoczek Policzek
Year of production: 1998
Duration: 3'07

ДИСТРОЯ (DISTROIA)

Музика: Mouse of Mars;
Режисьор: Роса Барба/ Хервиг Вайсер;
Нагниси: Pur Choice;
Продукция: Зомба Рекърдс;
Година на издаване: 1999;
Продължителност: 3'35

DISTROIA

Music: Mouse on Mars
Director: Rosa Barba/ Herwig Weiser
Label: Pur Choice
Production: Zomba Records
Year of production: 1999
Duration: 3'35

ПИНГ ПОНГ (PING PONG)

Музика: Computerjockeys;
Режисьор: Себастиан Калтмайер;
Нагниси: Harvest/ EMI Electrola;
Продукция: Мартин Зибе;
Година на издаване: 1999;

Продължителност: 4'59

PING PONG

Music: Computerjockeys
 Director: Sebastian Kaltmeyer
 Label: Harvest/ EMI Ziebell
 Year of production: 1999
 Duration: 4'59

ДА ЖИВЕЕ РЕВОЛЮЦИЯТА (VIVA LA REVOLUCION)

Музика: Mr. X и Mr. Y;
 Режисьор: Филип Стъолзл;
 Музика: BMG Berlin Musik;
 Продукция: DoRo/ Department M.;
 Година на издаване: 1999;
 Продължителност: 3'24

VIVA LA REVOLUCION (LONG LIVE THE REVOLUTION)

Music: Mr. X and Mr. Y
 Director: Philipp Stolz
 Label: BMG Berlin Musik
 Production: DoRo/ Department M
 Year of production: 1999
 Duration: 3'24

СУМАТА ОТ НЕГОВИТЕ ЧАСТИ (DIE SUMME DER EINZELNEN TEILE)

Музика: Канте;
 Режисьор: Том Киминг;
 Нагниси: Кити Йо;
 Продукция: Кити Йо;

Година на издаване: 2000;
 Продължителност: 3'50;

DIE SUMME DER EINZELNEN TEILE (THE SUM OF ITS PARTS)

Music: Kante
 Director: Tom Kimming
 Label: Kitty Yo
 Production: Kitty Yo
 Year of production: 2000
 Duration: 3'50

КАКВО ТИ Е

Музика: The Third Eye Foundation;
 Режисьор: Даниела Сиелинг;
 Нагниси: Domino Records;
 Продукция: Даниела Сиелинг;
 Година на издаване: 1999;
 Продължителност: 4'31;

WHAT IS IT WITH YOU

Music: The Third Eye Foundation
 Director: Daniela Sieling
 Label: Domino Records
 Production: Daniela Sieling
 Year of production: 1999
 Duration: 4'31

НАЙ-ЛОШОТО МС

Музика: Гонзалес;
 Режисьор: Гонзалес/ Моку;

Нагниси: Кити Йо;
Продукция: Кити Йо;
Година на издаване: 2000;
Продължение: 4'05;

THE WORST MC
Music: Gonzales
Director: Gonzales/ Mocky
Label: Kitty Yo
Production: Kitty Yo
Year of production: 2000
Duration: 4'05

ЗАЩОТО (BECAUSE)
Музика: Улф Лохман;
Режисьор: Грау Бьоклер;
Нагниси: Компакт;
Продукция: Грау Бьоклер;
Година на издаване: 2002;
Продължителност: 3'47;

BECAUSE
Music: Ulf Lohmann
Director: Graw Bockler
Label: Kompakt
Production: Graw Bockler
Year of production: 2002
Duration: 3'47

КЪЩАТА (LA CASA)
Музика: Kreidler;

Режисьор: Детлеф Веинрич;
Нагниси: Wonder;
Продукция: Buse&Halberschmidt;
Година на издаване: 2002;
Продължителност: 3'32

LA CASA (THE HOUSE)
Music: Kreidler
Director: Detlef Weinrich
Label: Wonder
Production: Busse & Halberschmidt
Year of production: 2002
Duration: 3'32

ТРЕПТЕНЕ (FLIMMERN)
Музика: Die Goldenen Zitronen;
Режисьор: Дебора Шамони/ Тег Гајер;
Нагниси: Бубак Тонтрагер;
Продукция: Дебора Шамони;
Година на издаване: 2001;
Продължителност: 3'15;

FLIMMERN(Flickering)
Music: Die Goldenen Zitronen
Director: Deborah Schamoni/ Ted Gaier
Label: Buback Tontrager
Production: Deborah Schamoni
Year of production: 2001
Duration: 3'15

ИГРА (GAME)

НОЩ (NIGHT)

Музика: Ника Мачаидзе;
 Режисьор: Тусия Беридзе;
 Нагниси: Goslab;
 Продукция: Goslab;
 Година на издаване: 2001;
 Продължителност: 3'01;

GAME

NIGHT

Music: Nika Machaidze
 Director: Tusia Beridze
 Label: Goslab
 Production: Goslab
 Year of production: 2001
 Duration: 3'01

IBM

Музика: Rechenzentrum;
 Режисьор: Лилеван;
 Нагниси: Кити Йо;
 Продукция: Лилеван;
 Година на издаване: 2001;
 Продължителност: 4'20

IBM

Music: Rechenzentrum
 Director: Lillevan
 Label: Kitty Yo
 Production: Lillevan
 Year of production: 2001

Duration: 4'20

КЪДЕТО ЗАЕКЪТ СПИ (WHERE THE RABBIT SLEEPS)

Музика: Sensorama;
 Режисьор: Анна Бергер/ Майкъл Кльофкорт;
 Нагниси: Ladomat 2000;
 Продукция: Анна Бергер;
 Година на издаване: 2001;
 Продължителност: 5'00

WHERE THE RABBIT SLEEPS

Music: Sensorama
 Director: Anna Berger/ Michel Kloforn
 Label: Ladomat 2000
 Production: Anna Berger
 Year of production: 2001
 Duration: 5'00

НЕ БЕШЕ ТИ (IT NEVER WAS YOU)

Музика: Томас Бранкман;
 Режисьор: Сангун Мехта;
 Нагниси: max. E
 Продукция: Kunsthochschule fur Medien Koln;
 Година на издаване: 2003;
 Продължителност: 4'10;
 IT NEVER WAS YOU
 Music: Tomas Brinkmann
 Director: Sandeep Mehta
 Label: max. E
 Production: Kunsthochschule
 Year of production: 2003

Duration: 4'10

TV COVERAGE MUVI AWARDS 1999 - 2003

Прогължителност: 6'12

TV COVERAGE MUVI AWARDS 1999 - 2003

Duration: 6'12

Документална програма / Documentary programme

Дом на киното

Джон Уитни/John Whitney, Sr.

discusses and demonstrates his computer-driven film technique

1972 28:56 min

Джон Уитни-старши, един от пионерите в снимането на филми чрез компютърно задвижвани камери разказва за и демонстрира работата си. Заснето на кино-терен в дома на Уитни в Калифорния, където се включват експерти, участвали в неговите филми "Матрица 3"(Matrix 3), „Каталог“ (Catalog), „Мутации“ (Permutations) and „Лапис.“ (Lapis)1975. Като прави абстрактно движение във времето, той директно въздейства върху емоциите на зрителя, както прави музиката - това са измежду ранните цели на Уитни. „Музиката организира времето по специален начин, като създава напрежение в нас, след това задоволява, доставя удоволствие. Ние може да направим същото в изображенията - нещо ще се случи, ще се случи по непланиран начин. Измененията във филма могат да бъдат паралел на тоновете в хармонична редица.

Широко възприеман като "баща на компютърните графики", той въвежда принципите на "контрол на движението" и slit scan анимацията, като оказва влияние върху поколение кинематографисти. Самото име на неговата компания, Motion Graphics, предвещава светът на CGI, който тогава още предстои.

През 1960 г., експерименталните филмови похвати на Уитни намират приложение сред комерсиални клиенти, като се обвързва със сътрудничество със Саул Бас по надписите за филма на Хичкок "Световъртеж"

47

(Vertigo) го телевизионни графики за шоутата на Даних Шор и Боб Хоуп. .

Към края на 70-те и в началото на 80-те ръководи първите семинари по графичен дизайн на UCLA и е истински ренесансов човек, чиито интереси свързват изкуство, музика и технологии. Приятел на композитора Джон Кейдж, Уитни е заинтригуван от идеята за "създаване на единство/ хармония в движение" и търси възможността да "свири" на компютъра сякаш е "нов вид пиано". През 1988 той събира идеите си в книгата "Дигитална хармония - в допълнение на музиката и визуалните изкуства".

>>>

John Whitney, Sr. one of the early pioneers in films made by computer-driven cameras explains and demonstrates his work. Shot on location at Whitney's home in California, includes excerpts from his films „Matrix 3“, „Catalog“, „Permutations“ and „Lapis.“ 1975. Making abstract motion in time, and impinging directly on the viewer's emotions as music does — these were among Whitney's early goals. „Music organizes time in a special way, creates tension in us, then satisfies, gratifies. We can do the same for patterns— something is going to happen, make it happen in a way you don't expect. Film permutations can be parallel to tones in harmonic sequence

Widely regarded as „the father of computer graphics“, Whitney began exploring the use of computers in film production as early as the 1950's, establishing the principles of 'motion control' and 'slit scan,' and influencing a generation of filmmakers. The very name of his company, Motion Graphics, presaged the world of CGI that was to come. In the 1960's, Whitney's experimental film techniques found applications among commercial clients, ranging from a collaboration with Saul Bass on the film titles for Hitchcock's Vertigo, to television graphics for the Dinah Shore and Bob Hope shows.

in the late 70's and early 80's, he conducted UCLA's first seminars in computer graphic design, and was a true Renaissance man whose interests tied art, music and technology together. A friend of composer John Cage, Whitney was intrigued by the idea of „creating harmonies in motion,“ and sought to 'play' the computer „as if it were a new kind of piano.“ In 1988, he gathered these ideas in the book Digital Harmony - On The Complementarity of Music and Visual Art.

Стан Ван Дер Бек/Stan VanDerBeek

В Център за съвременни визуални изследвания В Масачузетския технологичен институт MIT/ at the MIT Center for Advanced Visual Studies computer

1972, 29:19 min.

Стан Ван Дер Бек , експериментален кинематограф, работи с приятеля си - компютърния експерт Уейд Шоу в новосъздадения през 1971 г. в MIT Център за съвременни визуални изследвания, и обсъжда неизбежната връзка между компютрите и артистичната креативност.

Пионер в развиването на експерименталния филм и анимационните техники live-action, Стан Ван Дер Бек постига широко признание в американското авангардно кино. Застъпник на употребата на утопичния синтез между киното и технологията, той започва да прави филми през 1955 г.. През 1960 г. той създава театрални, мултимедийни проекти и компютърна анимация, като често работи в сътрудничество с лабораториите Bell Telephone. През 1970 г. той конструира Movie Drome в Стоун Пойнт, Ню Йорк, което става аудио-визуална лаборатория за проектиране на кино, танц, магически театър, звук и гъри визуални ефекти. Неговите мултимедийни експерименти включват "кинописи" (movie murals), системи за прожектиране, планетариумни проекти и ползване на ранни компютърни графики и системи за преработване на образи.

>>>

Stan VanDerBeek, experimental filmmaker at work with friend and computer expert Wade Shaw, at the sophisticated new (1972) computer at MIT Center for Advanced Visual Studies, and discussing the inevitable interaction of computers with artistic creativity.

„What can an artist do with a machine?“, he asks, „amplify the artist’s thought. And at last the artist is in the electronic matrix, no longer confined to his studio.“ This documentary was produced at a time when room-sized university computers were weekly revealing breakthroughs — all of which are taken for granted today by even the simplest desktops. VanDerBeek felt this revolution was coming; on this program he conveys his passion for creating a generation that would be ready.

A pioneer in the development of experimental film and live-action animation techniques, Stan VanDerBeek achieved widespread recognition in the American avant-garde cinema. An advocate of the application of a utopian fusion of art and technology, he began making films in 1955. In the 1960s, he produced theatrical, multimedia pieces and computer animation, often working in collaboration with Bell Telephone Laboratories. In the 1970s, he constructed a „Movie Drome“ in Stony Point, New York, which was an audiovisual laboratory for the projection of film, dance, magic theater, sound

and other visual effects. His multimedia experiments included movie murals, projection systems, planetarium events and the exploration of early computer graphics and image-processing systems.

Пърформанс Performance

Смесени сигнали/Crossed Signals

Клуб Трансмедиа/Club transmediale at xfilm festival

Black Box Club

Fourier Tanzformaton 1 + 2 от Микомикона (Германия)

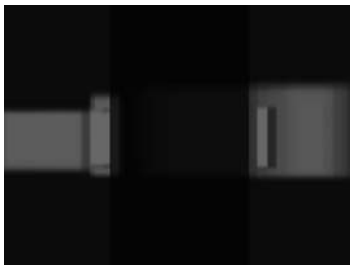
Pulse от Рагбауд Менс (звук Стаалплат)+Ремко Шурбиърс (Видео, СТМ, Холандия)

Франк Бретшнайдер (Комет, Raster-Noton, Германия)

Програмата, представена от Клуб Трансмедиа - международен фестивал за електронна музика и свързаните с нея визуални изкуства, представя на фестивал хфилм в София три различни подхода към съвременния аудио - визуален перформанс. Докато всяко отделно изпълнение разширява специфичното разбиране на връзката между звук и образ, всичките 3 перформанса се обединяват в разумен звуков и визуален минимализъм, в степената на авторския абстракционизъм и пристрастия към ярък формализъм.

Двойката артисти Микомикона - медийният артист и графичен дизайнер Андреас Елберлайн (Агота, Берлин) и медийният учен Биргит Шнайдер (Helmholtz Zentrum, Университета Хублог, Берлин) представят една от най-важните днес парадигми на моделиране на художественото взаимодействие на звуковото и визуалното: а именно, физическата еквивалентност на образ и звук. Технологическият аспект представлява две различни изображения за протичане на едно и също електричество (или поток от информация), като всеки звуков сигнал се трансферира във визуален образ и обратното. Микомикона демонстрират този процес в перформанса си Fourier Tanzformation 1+ 2 с възможно най-простите средства, като използват камери и самосвършенствани аналогови електронни апарати, които си служат с проекционни апарати като оптоакустични синтезатори. Наслояването на черни и бели структури върху прозрачни филми създават сложни смущения, които се конвертират в електросигнали и оттам в звук.

Звуковият артист Рагбауд Менс и видео артистът Ремко Шурбиърс представят перформанса "Импулс" - аудио- визуална импровизация, родена от интуицията и импровизацията на двамата автори, които ни въвеждат в художествен диалог. Изхождайки от общата достъпност на технологията днес и непрестанния ѝ напредък, очевидно е, че концепцията "Импулс" трябва да бъде разглеждана като художествено изло-

жение, което противопоставя синхронизирането на художествената свързаност на образ и звук с идея, която или съпоставя изображение и звук, или търси структурна еквивалентност. Звуковият и визуален материал, използван за "Импулс" е изкуствено създаден чрез компютър. Този материал се отклонява от основните минималистични геометрични форми и нискочестотни звуци и постепенно се развива в хипнотична структура - материя с огромна сложност.

Франк Бретшнайдерсам създава звук и образ. Неговият звук се характеризира с изключителна завършеност и чистота. Той използва дълбок басов ритъм и прецизни ритмични структури на щракане, туптене, тракане, пулсиране, за да създаде минималистична и все пак доста динамична композиция. Визуалният аспект на перформанса е изграден от основни форми и структури, променящи се и развиващи се драматично в абсолютен синхрон с музиката .

Клуб Трансмедиале- международен фестивал за електронна музика и свързаните с нея визуални изкуства, Берлин

Клуб Трансмедиале- (СТМ) е експериментална платформа за нови форми на електронна музика и свързаните с нея визуални изкуства в звуков и клубен контекст. Фестивалът става ежегоден през 1999 и работи в сътрудничество с Трансмедиале - национален фестивал за медийно изкуство, Берлин. В наши дни фестивалът е най-важното място за срещи и културен обмен на съвременна електронна музика.

>>>

"Fourier Tanzformation I + II" by Mikomikona (DE)

"Pulse" by Radboud Mens (sound, Staalplaat, NL) + Remco Schuurbijs (video, CTM, NL)

Frank Bretschneider (Komet, Raster-Noton, DE)

The programme conceived by club transmediale - international festival for electronic music and related visual arts - presents at xfilm festival Sofia three different approaches towards contemporary audio-visual performance. While every performance puts a specific light on the relationship of sound and image, they all meet in a common sense for acoustic and visual minimalism, in their degree of abstractionism, and the artists' favour for a strong formalism.

The duo Mikomikona - consisting of media artist and graphic designer Andreas Eberlein (Aroma Berlin) and media scientist Birgit Schneider (Helmholtz Zentrum, Humboldt Universität Berlin) - introduces one of the most important paradigms to shape an artistic interaction of the acoustic and the visual today: the physical equivalence of image and sound. Technologically seen as merely two different representations of the same electric currency (or data flow), every sound-signal is to be transferred into a visual image and vice versa. With their performance "Fourier Tanzformation I

+ II" Mikomikona demonstrate this process with the simplest means: By the use of cameras and self-developed analogue electronic devices, they utilize overhead projectors as opto-acoustic synthesizers. Overlaying black and white structures on transparent films create complex moirū and interference patterns, which then are converted into electric signals and thus into sound.

The performance "Pulse" by sound artist Radboud Mens and video artist Remco Schuurbijs is a mostly improvised audio-visual composition, and as such is based on the intuition and improvisation qualities of the two performers who engage in an artistic dialogue. Acknowledging the overall availability and advance of technology today, it is clear that this concept has to be seen as an artistic statement that opposes the synchronicity of technologically connected image and sound with a concept that either puts sound and image in contrast or seeks for their structural equivalence. All sound and visual material used in Pulse is synthetically generated in the computer. It departs from most basic minimal geometric shapes and low frequency sounds, that slowly develop into a hypnotic texture of great complexity.

Solo performer Frank Bretschneider creates both: sound and image. His sound is of a great perfection and clarity. He uses deep bass pulses and fine rhythmic structures of clicks, glitches and beats to create a minimal yet very dynamic composition. The visual side of his performance consists of basic shapes and patterns that change and develop dynamically in absolutely exact synchronicity to the music.

club transmediale - international festival for electronic music and related visual arts Berlin

club transmediale(CTM) is an experimental platform for new forms of electronic music and related visual arts in a sound and club context. Since 1999, the Festival takes place annually in co-operation with the transmediale - international media art festival Berlin. Today it has become Germany's most important meeting point for contemporary electronic music.

Synk #4

Кройцеркомпани, Норвегия/Kreutzerkompani, Norway

Галерия Академия на Национална Художествена Академия

Galleriya Academia, National Academy of Art

Изпълнител	Гри Бех Хансен
Музика	Джъстин Бенет
Видео	Хосе Гулие
Хореография	Ева-Сесил Ричаргсън
Продуцент	Тине Руге
Продукция на	Kreutzerkompani

С подкрепата на Министерство на външните работи, Норвегия; Съвет по изкуствата, Норвегия

Synk е танцов/видео/аудио експеримент, в който видео и звуковете семпли превръщат хореографията в богат аудио-визуален израз. Пърформънсът се развива около трансформацията на времето - семплинг, изкривяване, преобразуване и забавяне.

Идеята зад Synk е да не се използват предварително записани звуци и картини. Движенията на танцьорката постоянно са избирани случайно по време на пърформънса и изпълняват функцията на генератор на звук и картина. Пърформънсът изследва понятието „на живо“ като необработен материал и неговите възможности за структуриране на живата обстановка. Това позволява неочаквани резултати в загадените граници на обхват.

Концепцията е съставена от три различни версии, които работят в една и съща рамка и където нито едно от изпълненията няма да бъде същото. Synk #1 (възложено от Ultima 2002), Synk #2 и #3 (съвместна продукция с Carte Blanche 2004, продължава в репертоар 2005) and Synk #4. Една от целите е да се изследва как на пръв поглед забележимо общи форми на произведението се променят, когато същите видео-артист и музикант се съчетават с различни танцьори, които изпълняват различни солови изпълнения.

Физическата дейност е обвързана по особен начин с мислите в концепцията за синхрон - например всичко, което правим е под контрола на синхронизацията на тялото. То проверява и непрестанно изпраща съзнателни и несъзнателни послания към заобикалящата среда, където изразът да си 'в синхрон' (или 'не в синхрон') означава неща, отнасящи се до състоянието и комуникацията. Материалът е съставен с идеята за нав-

лизане на спонтанна импровизация и структурирани хореографски последователности с цел да се създаде отворен и гъвкав израз и фокусирано присъствие. Това се съгласува с амбицията на Kreutzerkompani за изграждане на динамични произведения, в които изпълненията понякога граничат с пространствената подгребба.

Kreutzerkompani (основана 2000г.) е едно продължение на Demodans (основана 1997г.) с цел по-нататъшно развитие на съвместната работа на хореографа Ева-Сесил Ричардсън и видео-артиста Хосе Гилие. С ярко изразена основа за наситена хибридна среда на танц, музика, видео и светлинен дизайн, работата на участниците има минималистичен и строг стил. Kreutzerkompani изследва полетата за изпълнение, където висшата цел на взаимодействие между жива музика и движение е в изграждането на специален начин на изразяване. Между 2000г. и 2004г. Kreutzerkompani е създавала девет произведения, съвместно с танцьори, музиканти и визуални артисти.

>>>

Dancer	Gry Bech-Hanssen
Music	Justin Bennett
Video	HC Gilje
Choreography	Eva-Cecilie Richardsen
Producer	Tine Rude
Produced by	Kreutzerkompani
Supported by	Norwegian Ministry of Foreign Affairs, Arts Council Norway

Synk is a dance/video/audio experiment where video and sound sample and recycle the choreography into a rich audiovisual expression. The performance revolves around the transformation of time - sampling, distorting, transforming and delaying.

The idea behind Synk is not to use pre-recorded sound and pictures. The dancer's movements are continuously picked up during performance and function as a generator for sound and picture. The performance explores 'live' as the raw material and its possibilities for the structuring of a live setting. This opens the way to allow for unexpected outcomes within a given scope.

The concept is composed of three different versions that operate within the same framework and where none of the performances will be the same: Synk #1 (commissioned by Ultima 2002), Synk #2 and #3 (in co-production with Carte Blanche 2004, continues in repertoire in 2005) and Synk #4 . One of the aims is to investigate how the discernible common expression of the piece changes when the same video artist and musician are matched with differ-

ent dancers performing dissimilar solos.

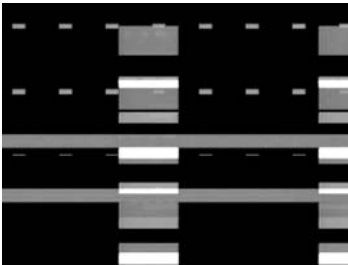
The physical work is bound to thoughts around the sync concept in different ways - for example that everything we do is under the control of the body's synchronization. The body checks and continually sends conscious and subconscious messages to the surroundings, where the expression to be 'in sync' (or 'out of sync') expresses something about state and communication. The material has been compiled with the idea of filtering spontaneous improvisation and structured choreographic sequences in order to create an open, flexible expression and a focused presence. This falls in with Kreutzerkompani's ambition of creating dynamic works where the performances now and then border on the spatial arrangements.

Kreutzerkompani (established in 2000) is a lengthening of Demodans (established in 1997) to further develop the collaboration between choreographer Eva-Cecilie Richardsen and video artist HC Gilje. A clear-cut basis for intense, hybrid environments of dance, music, video and light design, the work of the contributors has a minimalist and stringent style. Kreutzerkompani explores the fields of performance where the interaction of live music and movement is paramount to the aim of creating a particular mode of expression. Between 2000 and 2004 Kreutzerkompani has created nine productions in cooperation with dancers, musicians and visual artists.

Live Cinema

Телкосистемс, Холандия/Telcosystems, The Netherlands

Клуб Black Box,

Лукас Ван дер Велген и Гидеон Кьърс, които са част от основателите на 0010, minuszero, D:U:M:B и DIF стартират през 2001 в Ротердам Телкосистемс, за да проучат най-новите методи на аудиовизуална експресия. Фокусът на изследването е дигиталната аудиовизуална входяща информация и нейното произвеждане. За целта авторите изграждат специално посветени на проекта съвместни системи. Отличителните белези на работата на Телкосистемс е чистия и съвръжан естетизъм, тясно подчинен на компютърната технология, с която работят. Абстрактната работна форма "микро светове" се оформя изцяло в границите, определени от Телкосистемс.

Telcosystems

<http://www.telcosystems.net>

Founding members Lucas van der Velden and Gideon Kiers of 0010, minuszero, D:U:M:B and DLF started the Rotterdam-based Telcosystems in 2001, to explore new modes of audiovisual expression. Their research focuses on digital audiovisual in- and output, for which they build dedicated collaborative systems. The hallmark of Telco's work is its lucid and restrained aestheticism, which is closely related to the computertechnology they use. Their entirely abstract work form 'micro worlds', which develop along the lines programmed by Telcosystems.

FDBCK/AV

Бас ван Коолвейк

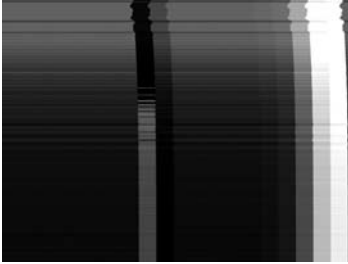
Соло live перформанс, в който ван Коолвейк създава верига за контрол на обратната връзка между аудио и видео сигнали, като звукът и видеото се превръщат в две страни на един самостоятелно поддържан поток данни. Външният контрол се извършва чрез вкарване на допълнителни данни в системата с цел манипулиране на параметрите за алгоритмична интерпретация образ>звук и звук>образ. Цялата аудио-визуална информация се генерира в реално време в системата за обратен контрол, чрез използване основите на дигиталното видео.

FDBCK/AV е представян в Клуб Трансмегиале [Берлин], Re:visie/Холангски Филмов Фестивал [Утрехт], Фестивал Garage [Стралсунг], и т.н.

Бас ван Коолвейк (Холандия):

Въпреки че ван Коолвейк започва артистичната си кариера като художник, той скоро намира тази среда за твърде ограничена да изрази цветовете и движението, които той си представя. При дипломирането си в Училището по изкуствата в Утрехт, той се установява в града и започва активни експерименти с видео формата.

Видеото на ван Коолвейк може да се разглежда като агресивна атака срещу илюзията за видео само по себе си. Неговата работа изследва 'смущенията', които може да бъдат причинени в хардуера на видео-формата, бидейки цифров; в кода, който работи с видео-картата, или аналогов; в електродите на монитора. Чрез един строг и формалистичен подход, ван Коолвейк разкрива лицето на машината, което живее за честото успокоителния воал на телевизионния образ.

FDBCK/AV

Bas van Koolwijk

Solo live performance in which Van Koolwijk generates a feedback control circuit between the audio and the video signals, making audio and video become two facets of a self-sustaining data stream. External control is established by injecting extra data into the system to manipulate parameters for the algorithmic interpretation of image>sound and sound>image. All sound and image data are generated real-time within the feedback system using digital video basics.

FDBCK/AV has been performed at Club Transmediale [Berlin], Re:visie/Dutch Film Festival

[Utrecht], Garage Festival [Stralsund], and on several other occasions.

Bas van Koolwijk (NL):

Although Van Koolwijk began his artistic career as a painter, he soon found the medium too limiting to express the color and motion he envisioned. Upon receiving his degree from the 'Hogeschool voor de Kunsten Utrecht', he took up residence in Utrecht, NL, and began active experiments with the video format.

The video of van Koolwijk can be seen as an aggressive attack on the illusion of video itself. His work examines the 'disturbances' which can be induced in the hardware of the video format, be it digital; in the codex which drives the video card, or analog; in the electron-guns of the monitor. Through a rigorous and formalistic approach, van Koolwijk exposes the face of the machine which lives behind the often-placating veil of the televised image.

Лекции Lectures

Reality Mining

Лев Манович/Lev Manovich

НАТФИЗ/National Academy of Theatre and Film Arts

Изкуството може да се възприема като форма на компресия - концентриране на индивидуалния и колективен опит, памет и познания в символи, изображения, къси разкази и образи. Макар че съществуват много причини за това, дори когато хората винаги са искали да създават значително по-детайлни изображения, ограниченията на съхраняващите медии не са позволявали това.

През последните няколко години ситуацията коренно се промени. Развитието на информационните технологии в наши дни за пръв път ни дава възможност да запишем (и следователно да организираме и да имаме достъп до) колкото информация искаме. Как ИТ индустрията, компютърната наука и инженерните изс-

ледвания, медийния дизайн и изкуство отговарят на тези нови условия? В лекцията си Манович ще говори за развитието в тези различни области, обръщайки внимание на няколко стратегии, които вече се изясняват. Обсъжданите примери ще включват пълнометражни филми, интерактивни виртуални пространства, database изкуство, виртуални търсачки, MyLifeBits и Reality Mining проекти, работа по метайнформационни стандарти и др.”

>>>

All human art can be thought of as a form of compression - condensing individual and collective experiences, memory, and knowledge into symbols, icons, short narratives, and images. While there are many reasons for this, even if humans ever wanted to create significantly more detailed representations, the limitations of storage media would not allow this.

This situation fundamentally changed over the last few years as the developments in IT now make possible for us for the first time to record (and consequently organize and access) as much data as we want. How does IT industry, computer science and engineering research, media design and art are responding to this new 'post-compression' condition? I will discuss developments across these different areas pointing towards a number of strategies which already becoming visible. The examples discussed will include feature films, interactive virtual spaces, database art, visual search engines, MyLifeBits and Reality Mining projects, work on metadata standards, etc.

Скорост и естетика / Speed and Aesthetics

Проф. Ивайло Дичев/Prof. Ivaylo Ditchev

НАТФИЗ/National Academy of Theatre and Film Arts

От Гьоте до Адорно, за да споменем само тях, естетическото преживяване се свързва с намаляване на дейността, поглъщане, неподвижно съзерцание. Дори дискурсивните творби са предопределени, в най-добрия случай, да бъдат обект на наслаждение възможно най-забавено, текстът е възприеман като образ. Тази класическа диспозиция е дълбоко подложена на съмнение от web артистичните дейности. Мрежата заменя мястото със система, обекти с поток, концентрация с разсеян поглед. Скоростта на възприемане става един непрекъснато нарастващ фактор в новата естетика. Ще бъде ли това отмъщението на на алегорията над символа, завръщането на средновековната идея за четенето на (virtual) свят като книга?

From Goethe to Adorno, to mention but them, the aesthetic experience has been linked to slowing down of activities, getting absorbed, motionless contemplation. Even discursive works are meant, at best, to be savored the slowest possible, text is contemplated as image. This classical disposition has been challenged deeply by web artistic activities. The web replaces place by network, objects by flows, concentration by a dispersed gaze. Speed of perception becomes an ever growing factor of the new aesthetics. Would that be the revenge of allegory over symbol, the comeback of the mediaeval idea of reading the (virtual) world like a book?

Каквато географията, такава и историята (Реалното време на видеото и разкламеното време на филма) / Like Geography, Like History (The real time of video and the reel time of film)

Проф. Джерми Уелш/Prof. Jeremy Welsh

НАТФИЗ/National Academy of Theatre and Film Arts

Карти на образи, карти на звуци: записани образи и записани звуци: надписи, изображения, преподреждания. Проследяване на пространства, пресъздаване на пространства, построяване и преустройство на пространства. Пространството на образа, образът на пространството. Образът на едно пътуване, пътуванията през образите.

Примери: La Jete , Sans Soleil, (Marker) London Orbital (Petit & Sinclair)

Време и пространство, изградени чрез образ и текст, преначертани време и пространство, времепространството на паметта, паметта за бъдещето.

Един наратив, едно описание, множество на задачи, може би един сценарий, спекулативно описание на един въображаем пейзаж.

>>>

Image maps, sound maps: recorded image and recorded sound: inscriptions, descriptions, reconfigurations. Tracing spaces, evoking spaces, constructing and reconstructing spaces. The space of the image, the image of space. The image of a journey, journeys through images.

Examples: La Jete, Sans Soleil, (Marker) London Orbital (Petit & Sinclair)time and space constructed through image and text reconfigured time and space, the space-time of memory, memory of the future. A narrative, a description, a set of propositions, maybe a script or scenario, a speculative account of a fictionalized landscape.

Live-кино/Live-Cinema*Ханс Беекманс/ Hans Beekmans***НАТФИЗ/National Academy of Theatre and Film Arts**

Поради все по-бурното развитие на хардуер и софтуер, вече е възможно да се прави монтаж на живо и в реално време. Това поставя визуалния артист редом с лаптоп-музикант, в смисъла, че визуалните образи могат да бъдат управлявани и генерирани моментално. Важен страничен ефект от това развитие е, че има паралелна посока на движение, която смесва поп-културата с изкуството и обратно. Ние сме свидетели на сходни феномени през 1980-те в клиповете в стил MTV и sampling на звук и образ през 90-те. Live Cinema възниква от нови форми на представяне, появили се като директно следствие на нарастващата дигитализация на аудио и визуалните технологии. Синтезът между звук и образ е нещо, което малко на брой артисти вече прилагат практически. Технологичният екран на Live Cinema е едно от ежедневните технологични нововъведения в аудио-визуалното поле. Процесът на цифровизация е най-развит в сферата на електронната (поп-)култура, където оборудването е компактно, user-friendly и нещо, което всеки може да си позволи. Всички тези фактори са довели до нова артистична практика, където използването на хардуер, като например семплери и компютри, е довело до нови артистични жанрове и подходи към изкуството.

>>>

Due to the ever-increasing speed of hard- and software, live real-time visual editing has become an option. This puts the visual artist a par with the laptop musician, in the sense that visuals can be manipulated and generated instantly. An important side effect of this development is that there is a parallel path running which mixes pop culture with art, and vice versa. We have witnessed similar phenomena in the 1980's with MTV-like clips, and the sampling of image and sound in the 1990's.

Live Cinema springs from new presentation forms, arising as a direct consequence of the advancing digitalisation of visual and sound technologies. The synthesis between sound and image is something a few artists already are putting to practice. The technological backdrop of Live Cinema is one of daily technological innovation in the audio-visual field. The process of digitalisation is most developed in the realm of electronic (pop)culture, where equipment is compact, user-friendly and affordable. All these factors have led to a new artistic practice, where the usage of hardware, such as samplers and computers, have led to new artistic genres and ways to approach art.

На един ген път/All in a Day's Drive

Гьоте-институт

"На един ген път" е двудневна регионална среща/кръгла маса фокусирана върху развитието на експерименталното кино, видео и нови медии в региона на Балканитемежду, която се провежда в рамките на хфилм фестивал в София.

За срещата са поканени организации, групи и индивидуални артисти/ куратори които работят в областта на експерименталното кино и свързаните с него изкуства, намиращи се на "един ген път с кола" от София. Участниците са от Сърбия & Моонтенегро, Румъния, Македония, Гърция, Турция и Молдова.

Текущата ситуация в региона е такава, че информацията за движения и събития в областта на изкуството първо достига до Западна Европа, и от там се преразпределя и разпространява до други части на региона. Целта на тази среща е да създаде преки пътища и установи преки контакти вътре в региона.

Целта на срещата е да основе регионална мрежа на продуценти, практики и теоретици в областта на експериментално кино и свързаните с него изкуства, с перспективата за по-интензивен обмен на произведения, артисти, представления, идеи, за съвместни проодукции, etc. etc.

структура на срещата

Всеки от участниците е поканен да изнесе кратка презентация.Специално внимание е обърнато на въпроса как регионализацията може да функционира на практическо и ежедневно ниво.

След презентациите е предвидена дискусия с модератор Андреас Броукман.

участници

Рон Слуик - Галерия Аорта (Кишинев, Молдова), Басак Сенова - Номад ТВ (Истанбул, Турция), Стеван Вукович - куратор (Белград, Сърбия и Монтенегро), Владимир Сојат- Фестивал "Априлски срещи" (Белград, Сърбия и Монтенегро), Зоран Тодорович - артист (Кишинев, Молдова), Стефан Русу - куратор, артист (Румъния, Молдова), Виолета Симияновска - РАС Мултимедия (Скопие, Македония), Дафне Драгона - Фурнос Център за дигитални медии (Атина, Гърция).

модератор

г-р Андреас Броукман - модератор на syndicate network, в момента - артистичен директор на

Transmediale, Берлин, Германия.

>>>

As part of the xfilm festival, to be held in April 22-26, 2005 in Sofia a two days meeting / discussion on „experimental moving image and digital media in the Balkan regions“ will be held.

The round table focuses on organisations working in the field of digital media, that are located within a one day car drive from Sofia. We invite organizers and practitioners, artists and curators from Serbia/Montenegro, Macedonia, Romania, Turkey, Greece and Moldova.

The current situation is such that information about movements and events in the region first travels to western Europe and from there it is re-distributed and reaches other parts of the region. The aim of this meeting is to short-circuit this routing and establish direct connections within the region.

The goal of the meeting is to establish a regional network of experimental film and related arts producers, practitioners and artists, with the prospect to further the exchange of art-works, artists, performances, to initiate co-productions, etc etc.

structure of the meeting

Each of the guests is invited to hold a short presentation. Specific attention will be paid to the question of how regionalization at a daily and practical level could function.

After the presentations there is a round-table discussion, moderated by Andreas Broeckmann.

moderator

Dr Andreas Broeckmann- co-founder of syndicate network, currently - artistic director of Transmediale, Berlin, DE.

proposed participants

Stefan Rusu Altearte TV(Bucharest, Romania/ Kishinew, Moldova), Ron Sluik, AoRTa Gallery, Moldova, Daphne Dragona, Fournos Center for Digital Culture (Athens, Greece), Zoran Todorovich (Belgrade, Serbia and Montenegro), Violeta Simjanovska, Performance Art Centre Multimedia, (Skopje, Macedonia), Vladimir Sojat, April Meetings Festival(Belgrade, Serbia and Montenegro), Basak Senova, Nomad TV (Istanbul, Turkey), Stevan Vukovic - curator (Belgrade, Serbia and Montenegro), Iara Boubnova - curator/director of ICA-Sofia (Sofia, BG), Ventsislav Zankov, artist and curator (Sofia, BG), Galia Dimitrova - interSpace Media Art Center (Sofia, BG), Leda Ekimova, Eskimo (Sofia, BG).

фестивал за експериментални филми, видео и нови медии

xfilm 2005

xfilm 2005

festival for experimental film, video and new media

каталог / catalogue

издание на фондация GMT+2 / edition by GMT+2 Foundation

адрес: ул. Женева №4, 1142 София / address: 4, Geneva Street, Sofia 1142

e-mail: plus2@gmtplus2.org web: www.gmtplus2.org

*Всички изображения и текстове в този каталог са притежание на авторите, дистрибуторите или трети страни представили ги за това издание, или притежание на фестивал xфилм / all image and text materials are property of the authors, distributors, or third parties contributing to this edition, or property of xfilm festival

редактори / editors:

Рене Беекман, Красимир Терзиев / Rene Beekman, Krassimir Terziev

превод от английски и френски / translation from English and French: Христина Митовска, Ива Георгиева, Стефан Стоянов, Силва Димитрова / Hristina Mitovska, Iva Georgieva, Stefan Stoyanov Sylva Dimitrova

дизайн/design:

Александър Алексиев / Alexander Alexiev

фестивален екип / festival team:

Рене Беекман, Красимир Терзиев, Станислава Станчева, Давид Йерохам, Христина Митовска, Ива Георгиева Десислава Карпарова, Живко Вълков, Стефан Стоянов, Силва Димитрова

Rene Beekman, Krassimir Terziev, Stanislava Stancheva, David Ieroham, Hristina Mitovska, Iva Georgieva, Dessislava Karparova, Jivko Valkov, Stefan Stoyanov Sylva Dimitrova

специални благодарности на всички артисти, приятели и групи сътрудници на фестивала и този каталог / special thanks to all artists, friends and other contributors to the festival and this catalogue

формат / format:

тираж / edition: 500

печат / printing:

печат, Април, 2005 / printed in April 2005